

ACC. N:R M. 16519:1-95

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Gunn Larsson*
Härad: *Östra Tottersson, i Esplanda*
Socken: *Lunds stad* Berättarens yrke: *tvådagarsmästare*
Uppteckningsår: *1966* Född år: *1893* *Lund*

Stadstraditioner I s. 1-95.

LMF 126

Skriv endast på denna sida.

ACC. NR. M. 16519: 1.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Jag är född i Sjöbohusen och i Jutehusen.
Det är i minnelse Pödingevägen, där från Jutehusen
skolan ligger. Jag är född 1893, och min far var dög
1896. De bodde i hos min farfar. Det var en gammal
kvinnan i trakten där. De kallade honom för "Lage-
petter." Han gick och sålde kor i Pödingevägen och
finge. Sedan 1900 flyttade vi upp till Sjöbohusen 13
och det hette då, det är rivet nu, det hette akademiska
föreläsning. Det var alltså en derivation från akademien.
Då hade vi ett rum och en öppen spis och i föreläsning.
Lund och ett rum, varken gästherberg eller middag, och
så en middagsplats med stige som man tog ner. Så var den
en föreläsning i den öppna spisen. Jag har ett porträtt
minne av den gamle som han hette - på den
tiden kallade de på alla människor för mor - så det
var mor Lundsten. Och han var ju mycket snäll, men
var den inte så gott om på den tiden, utan de hade
kross i biter, som de säger, så fick vi lite av henne

ACC. N. R. M. 16519:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

utland. Och min mor, vi var sex systrar, han fick gå
bort och arbeta. Han sade att vi fick aldrig stå hos mor
lundsten. För lundsten ville alltid ge oss något. Men
han försade i näsan, så länge det alltid en kopp
så plad han och förde i grypan och det hindrade mig
uden det skulle mer, så vi fick aldrig äta något
där. Vi bodde där i fyra år, jag var lekbror med
fessor John Lundberg, de bodde mitt emot. Men för han
har varit summeren, som de säger. Det sista han var
med på, var när de byggde Allhelgna kyrkan. Han var
den siste mannen som var uppe och tog ner ställningar-
na från spiran allra överst. Detta har jag fått reda
på av de som arbetade tillsammans med honom, äldre
svickare. För detta kan jag ju inte minnas. Jag minns
inte spår min far. Du av hans arbetspare var Lyck-
stenen, tillade de honom. Han var med, när de byggde
en universitet. De tillade honom för Lyckstenen för
att han byggde Allhelgna kyrkan. Jag kan inte komma

ACC. N:R M. 16519:3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

ihåg hur dågs han började, men enligt min åsikt, vet jag att de alltid började klacka, se och arbetade till klackan som på Kvällen. Sedan flyttade vi 1904 till Brynmälargatan. Då bodde vi där i trean. Det var min moder som plockade om det huset, min morbror och jag. Han var också byggnadsdirektör. Han finns avbildad i Verkställarens. De bodde somna för Brynmälargatan för han bodde på Brynmälargatan. Vi bodde då i en entréstång och där. Där var ett kök och ett rum, men ingen värm och inget vatten inne, så man fick bära vatten in och bära vatten ut. Det bodde mycket folk i det huset. För där var många smålägenheter, entréstångar och så. Där. Vi var där några år ett rum och kök, sedan de alltid.

Sen när han sysslade sig huvudsakligen med att han gick och plöjde och trädde. Han gick ibland till vissa ställen hela fjern på morgnen och sen hem klackan som på kvällen, ut hade två kronor om dagen.

ACC. N. R. M. 16519: 4.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

för allt detta arbetet. Det togsta var 2.50 kr. Det var i
släkt familjen som han arbetade till a. hos professor Skille,
professor Helsingborg, för att de någon som är rikligt hand,
professor Callenberg. Sedan var han professor Eranget. Det
ta till han på med andra till 1926, men inte på mycket
då. När var en riklig arbetsmyra han arbetade med både
hemmet och andra hem. Det var på byggd och pyrdligt
hemma. Jag vill bara säga det inom parantes, han gick
ibland och ~~g~~ köpte hela fjara och höll på till nu, men
alltid hela och rena var vi. Han var född 1854 och kom
då 1927. Han hade alltid på pent och byggd. Han skette
samma spår, där var ingen som skette dem. Han tyckte
för andra. Där var plats alltid för alla. Jag vill bara
inom parantes ta sagt det, att när vi bodde på Smedgatan,
där hade vi bara ett rum, men han hade skrivit plats på
att han kunde lysa någon, som kom från Suedland och
skulle vara till Amerika. Det gick. Han var på den nämnd-
Aber, att det alltid fanns resurser. Han gick bara sig från

ACC. N. R. M. 16519: 5.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Sorjan att Gyögen till henne. Däsa och Kotte och Ni och
Ni var ju mina bröder större, Ni gick jag ju minna mo-
ten till dem, när de kom hem. Det gick bra. För den tiden
des med allting för han var en seg människa, det visste
man ju. Han skogade aldrig. Trots att han bara sell slände,
så lögde han ingenting.
Jag var ju när jag började arbeta. Jag började
som springpojke. Jag hade 1,50 kr i veckan. Det var bara
en skräddare. Han hette vinden. Han sydde till Bengt Lid-
fors, så jag sprang till honom också. Så var jag ju glad.
För jag fick tjulda tre varje gång jag kom upp där. Han
kallade Ni upp i smygsgatan. Det var ingen ordnad tid
som jag arbetade då, utan det var när jag var ju från Sko-
lan och Ni. Jag började i skolan när jag var sex år. Jag bör-
jade 1900 och slutade 1906. Jag gick inte i skolan mer än
i sex år. Alltammans av mina systrar gick ut och arbetade.
De gick ut på landet och Gyöga hos landerna och
sommaren, och hade en funder-tyngt kronor och sommar-

ACC. N. R. M. 16519: 6.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

ren. För att de var där. Eugenia gick ut i nio spår och
ca. Den gav vi mor, det gjordes ut i absolut. Det gick man
skaffa spår andra om man hörde. Så att man hade
sina förbindningar som till barn. I stora tanke
så sett jag alltid på ryggen och kände mig ut och
det var som där förbi. Han var kall och hade stäng.
Honan kände jag för den halve studenten. Och då gick
man ut i omring eller en två-öring, det var stora pengar
då, det gick man nästan alltid av honom. Jag vill ge
att vara springpojke till 1906, då jag studerade i Helsingfors, så
det var under den skollisten. Så gick jag däruppe hos
Wickmans syster, ~~Viktors~~ och Gerard syster där. Där gick
min mor och studerade i affären. Det är Wickmans syster
där, som då hette Viktors' mor i den tiden. Senna affär
gavs till ännu däruppe på Fredsgatan. Där gick min mor
och studerade och så hade jag en syster, som hette Eylling.
Som var springpojke där. Så gick jag ut och hjälpte till
lite grand på där. Sedan började jag hos Sanktandare på

derhan när jag hade slutat skolan. Då var jag inte mer än tolv år. Så var jag där i tre och ett halvt år. Jag har smittat in många böcker också, fast att jag inte var äldre. Sedan 190 började jag i ^{en} Gårdgård hos Erikssons på Södra Södergatan, sedan har tiden gått. De ~~är~~ ^{är} fyrtio åren har jag arbetat vid Sveriges Riksdags ^{och} plaustrungen.

Jag kommer tillbaka i lag det huset som vi bodde i på Söndergatan. Den det är rivet nu. Det var ett stort hus, ett avvåringshus. Det låg precis ända upp till, där ligger ett avvåringshus, som hette Torshuset, skulpturen. Det var för ganska länge sedan och tanken, som skulle ha varit gräns, jag vet inte vem som har byggt huset. Nu där ligger ett hus som nu som man går till Södra Södergatan upp, så är det byggt vid Södra Söndergatan, till höger där, det var laboratorierummet på den tiden. Det var en institution där. Det var kemiskt, så det försvann in i stället och hade relation med den som var där. Men så på hönan ligger ett hus som, där bodde en man

ACC. N:R M:16519: 8.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

han kallades för Jöns Piri. Det var en han byggde och byggde
na. Så var han sedan på alla. Det var en stor man. Den-
på honom i hans hus där bodde stunds stads stads Greta-
sköpare. Han hette Jansson. Det huset Jöns var ännu.
huset mitt emot var Lundbergs. De hette Johnsson, hans
morvar hette Johnsson. De hette Jöns sedan, alltså
Jöns, fotografen. Där var en kyrkbyrå, alltså en som
där gick och ringde nere i kyrkbyrå, som bodde där sedan
var det nästa hus, det var nummer trehan. Sedan hade vi
den där Torsbäcker stället i Alstaden, Jöns huset på
närvarande hus. Det ligger kvar ännu, men det skall visas
De kallar det i nuvarande stund för drottning, där för att
där har arbetstider bygg. Arbet för det huset lag ett hus,
det var Lundbergs. De bodde till, det var "rogarens." I
det huset som vi bodde i, blev inte gjut ett skott mellan
vi bodde där. Men på en jag berättar en annan sak, att
en på gården där där, där var arbeten ett brödskåp
inte så stort. Och där på den tiden, så bodde de på Gullig-

ACC. N:R M. 16519:9.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

huvud gånge, persiska och tibetansk där. Så kom de därifrån
förliggenhet, men de hade, dit där, gubbarna och tankar. Så gick
de och passade dem medan de sjödde och sådant därinne på
gården. Då på den tiden sett där en skandinav på förtigår-
set, en marmoravala, "Ho där icke vill arbeta, man skall
ej heller äta." Det var redaktör Waldemar Dalow på Tullst.
Tidning, som gjorde mycket arbete för att få bort den, och
jag bodde den kvällen, för det var ju ett bra mål de förtige.
Några veckor jag på, för det finns det bevis för. Jag skall
kunna svara om den kvällen som publicerades den dag som idag är
kvällen hade de därinne på förtiggenhet, som de sade, en avst
skeri, och sedan inne på gården hade de stora lager av sker.
Där gick de på och på sker, för "Ho där icke vill arbeta,
han skulle ej heller äta." Vi flyttade ifrån Tullstaden för att
vi blev ju större. Vi tyckte ju till och så vi ville or ju inte
so därinne. Det blev ju till och så vi ville or ju inte.
Behövde han 100 kronor om året för den ägenheten. Förhållan-
det till ägaren där var det ju ingen fara med, för det var

ACC. N. R. M. 16519:10.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

in minns syster. Han var tjugo år äldre än min mor. Vi
bodde på värtin sida av porten. Där på Torvegatan skulle
vi oss spilen. Där vi bodde var det lugnt och skönt, men
annars på kunde det vara lugnet som skedde

Där hade vi ett rum och ingenting annat. Vi kallade
det inte för någonting, för det var bara till att komma in.
Där sov vi och där åt vi. Jag minns att mor tog in en
kvattelbälg som vi gick bade i inne i rummet. Jag minns
att på den tiden strökte vi sand på golvet. Det gjorde man
för renligheten. Vi ströade gjut och gjude rent och på ströke
vi på sand och ibland lite grönt. Den gick inte tygg på
på länge, den gick på källa rent. Sen det var inte många
gångar, för sedan på hade han på trasvatten för värd
spile mattor. Han kunde ha en väv därinne i rummet och
och sitta och väva. Trämmande som man inte får att han
hade, utan det var näst ingen som. De enda trämmande som
huvuudsakligen var på den som ströade på spilen där var gick, så
som de och ströade på henne. I rummet var en gammal

ACC. N. R. M. 16519: 11.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

sång och en soffan och bord och lagor. Sedan gick det vara
hva. Vardaren hade hon såbert och blommar o-bra. Det lag i
öster det rummet. Hon hade en vartyg kabelegn, en sädan där
uden. Så där togade hon all sin mat, eller så om hon skulle
ha långkost gick hon hålla till vid den öppna gästen ut
i Gärdsgården. Där stod o-bra ett kläderstopp, det var när jag
och Prummet vände hon upp med den där lille kabelegnen.
Hon stode med kal. Då gick hon en beblader kal, som
jag det var, en gång i månaden eller kanske för 17. c dag
från fetlagriden. Vi hade gylagenlång. Det fanns inte
peurser till att ha en lång som hängde i kabet, utan
det var en lång, som stod på. Gud på ett bord. Vi fick allt
på och lagor oss. Gud mer. Hon kunde inte lägga sig när
vi hade oss. Gud de skulle hon hålla i ordning vara kläder.
Vi hade mycket fina pängkläder, baskervator och dynor
och sidant där. Det var fint och rent, det var hon mycket
noga med. Island gjorde hon på, när det varit med Gud lång,
så lag hon och sprättade myg baskervaret och lag ut det

ACC. N:R M. 16519: 12.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

i Svättstugan, eller som de sade kuggkruket, och sörnde ägg
pömmar och rögnade ägg det där. Under dagen låg det på
sängen, hon behållde ägg på sängen med ett fint, vackert,
rött täcke, en pilen där låg tung. Det var hon mycket
nögn med. Där gick ingen gård och kringa på sängen för
dä eller det "vack!" Har grammarer var det mycket
sliter. Det finns både rönn och bärre, men mest rönn,
i renlighetsbränslande.

Naken var ju helt elsk. Men så mycket sen jag ju
säger att vi så mycket med godt bröd, och så smått
hon inderglätt, för en sak var det, att gylliga var vi, även
margarin kunde hon inte med. När vi hade riktigt
smör, så gick man till så kunnat se. Så jagade hon föregår. Hon
lagade i regel ord mat de hade på den tiden. Jag minns
där hon ställare för den tiden, som gick och sålde kött,
de gick och hade ett drag. Men kunde säga en stor köttbit
för en krona eller så där. Men var mycket noga med ans-

ACC. N. R. M. 16519: 13.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Sen den var mycket god, det för jag säga. Det var inte
så att vi åt arkar varje torsdag, men vi hade ju arkar
också. Det var inga sådana bestämnelser precis. Till och
med påstods hade vi mycket, för det var ju gott, såll vill att
så. Söndagsmiddagen kunde vara angånad italand, det
var ju storartat, med mjölgårde, korpen och kungen.
Vi drack kaffe varje dag, likadant med mjölk. Sen
kaffe hade vi alltid. Det var det värde när man gick
bort och berättade och sen till stollen, som hade råd till det
men hade dåligt kaffe. Så det var väl att hon kunde komma
hem och för riktigt kaffe och en riktigt smörgås. Till maten
drack vi mjölk eller dricka, och man var mycket glad
för dricka ständning. Hon kokte mycket drickasur. Det är
sängdricka och jämsat med mjölk också på korpen till,
och så pått för kända man det och så hade man korgen
krossade. Det skulle vara så där lite sanningen. Sen hade
färd mycket saker. Det var gott. Det så man till efteråt,
sen. Så kände hon smaka. Det är lite råbåd. Gårk, rätt

ACC. NR. M. 16519:14.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

roligt glädje, och meröfver, precis som jaggen De kalle det
med gränshar och på jonnade de det med karreggen. Det är
alla tidens. Det hette snuda. Det var man mycket glad för.
Och på jaggen kalle han snuda. Det var jag inte glad för det
är till till, som man koker, precis som jaggen, med meröf-
ter purje och perreiga. Så hade vi grund träd till med Gott på
Som var inte glad för hälskott. Han kyste det allting över
var han glad för, det kyste han mycket. Det var inte på lyrd
då, det var tillig med då: tack hade vi säga. När han var
glad för kott spätta och slötspätte och kott hade vi. Kott till
hade vi tillan, men ist var han mycket glad för, kott ist.
Han kalle njata in ären, all med kott han gata. Det jamno
ingenting att kott fördragt då. Han kackurust, det kunde
de kott fördragt. På det ist kunde vi inte kott, det var för
dåd. Han var kunde på in till "rogrens" och på ett par
kottade pillar. De kottade pillar där rime hos Lundbergs. Grön-
saker var det varliga. Han var glad för kott kottager och
pikant där och gränkel. Han kottade flera rull på mycket

med skäretoner, vilket jag inte var glad för. Han hade en
mycket goda, och till till det han in. De kunde ju en ord
kall inte mer än 75 öre. En val är 80 piller. Sluggurka Jams
men det användes inte på mycket. När han hade in syltgrö-
ser och på det. Tjuvakt kunde han inte äta i början, det
Jams inte på mycket då i hellet. De började med tjuvakt
1900. När jag var hos Eriksson, på samma de tjuvakt står,
men jag kunde inte äta tjuvakt, det var ju något nytt man
visste inte vad det var för något. Jag lärde mig att tjuv-
akt 1914, då jag hade till Tjorshamn och tog ett kopp tjuvakt.
Jag var smittad på ett sätt här på den tiden. De lärde
jag mig att tjuvakt. Det gick man bara sig till att äta. De
syftade på det ju bara spektiver till ju, det var ju mo-
dernt, men de var ju mycket nära. Det Jams nog att tjuv-
aktors stora utom ju Jamsaren. När det var bara till ju
som vi tog spektiver. Äm man kan kunde inte äta tjuvakt,
när det började, man kan lärde sig det också. När kunde
ju så lika ställen. När kan kunde ju mycket hos Eklövs

ACC. N:R M. 16519: 1/6.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

de på den tiden när vi bodde där. På skolekatten Lygde han en del, och han gick rätt mycket och korgade och skidat. Så gick han till Jakobsons affär vid Tjundenborg, det är vackert nu, sedan var det några andra ställen som jag inte kommer ihåg priset. På den tiden sålde de mycket kött på Skolorget, och Louis och ägg Lygde han alltid av händerna, som han i till slut. En ägg Lygde han väl 75-80 öre Lygde. Han bodde på skolan. Han bodde både själv och medbröd. Hans bröd bodde han till helgerna men inte annars. Till bröd kunde han baka en gång i veckan, det rågningsbröd och medbröd och de han var själv glad för att få gott bröd. Äpple på Tansgatan finns på marknaden att baka, så det var mera på Bergmansgatan. På Tansgatan kunde han inte baka priset. Men han har bokat många en sådan där vanlig liten spis. Han har bokat till Lax, rågfyller, för ett par pengar. Det gjordes 1912 när vi Lygde upp till Berggatan, de bodde han det många en sådan där Låbelygn. Ett och andra byggdes inte hemma, annars så finns det på de som gjordes det. Men vi hade ju Berggatan

ACC. N. R. M. 16519: 17.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Sär. Där var ju Almans i Trädgårdsgatan, och där var ju ändå
så också, där var ju Backens, &c. De kom och sålde dricka
för femöre Likören, 25öre för ett arbore, dvs fem liter, med
en Grahny i Skans och binner hade vi inte. Tule mer än
en gång, då jag köpte en Lugg, som hon hade i veckoboden
och som hon sålde upp. Den var så liten så 1/2 hade ingen
brödgård. Tule Almani i Heller, det fanns inte till då för sitt-
ne som var Jaktiga. De skulle de ju ha Lms. Själva, för att de fick
10 för Trädgård. Hon köpte och sålde med lika mycket. Jag för
hög att det var Jaktig - Jaktig för var det. Tule mer än
en gång i veckan, ja, hon köpte Laker med så att man hade
till två dagar. Hade hon en stek, så hade hon också alltid
till två dagar. Men så varierade hon emellan. De fanns då
ju till till och Grot. Men hade en pengastuicka. Den ser
ut som en Jytkontig kråbit med ett handtag på, och så mitt
på där var ett hål och så hade man en lång Grot Ståpinne.
Sedan hade man mer pengastuickor i köket, och så hade
man pinnen och stod och drog rund den lite. Se steg man

M. 16519: 18.

ACC. N:R

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

i lite ordren och gick för så sitt penngren mald. Sedan var
det ju förbort, så de hade pengslod, men man kan tyckt
färdre en att "knicker," och så gick man ju då i några
droppar grädde ut lite på det socker Amaro hade vi
vil inte några speciella pedokop. J, hon hade en bracke
kviv, som hon hade på under till med. Den hade ett
långt handtag och ett stort blad med skepp egg. Hon hade
jängrytor, stora stora jängrytor. Det hade hon alltid att
slita i. Och så hade hon kuggrytor, förstund kuggor,
det var det vanligaste. Sedan var det ju ena jängrytor
komma. Hon hade inte plattjärn, utan det var till att baka
över hela järnet. Så hade hon skenbaker. Det är med jätt
och påhand och så lite kordennumma. Men hon hade inget
plattjärn. Så plaj hon upp lite det till små skenbaker,
men så var det ju platt, det lag bygg över hela järnet
skenbaker både de bara en jätt skenbaker, men det kan
de ju lite slita smak för dem också. De var grina. Så
hade hon mycket kuggor. Det var hon glad för. Och

ACC. N. R. M. 16519:19.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

gäster och rådlösa och på till jul fyllda brunkel. Han
hadde egen kaffekruka, på han köpte hela löven. Skulle han
lägga kryddsalt eller salt till så krossade han kryddorna
med en flaska. Annars på köpte de ju jirdigt, det fanns
på Lurk, blockbunker, Lungen, äggbecher och jirdgullblyggt
gjorde han spiter. Han skulle in det och hade på bunt och
på var han inte rädd om socker, för då håller de. Detta
föreskrades i en munt kallare, som man varken kunde se
nål eller nålar i, med jirdgula. När det var ju inbränt-
Lure och på. På det dag med att ha pyggen på Lurarna,
för då skulle råttorna ha tagit alla krogen. Han varbade
Lagen en bokbilde pålats i Lagen. Det kostade väl en-
kruka och kronor för en heklolite. Det hade han i en lada
nere i Kallaren, när vi hade på myskad hemma. Annars
gick vi bort till Rindensborg och köpte vad som behö-
des. Det kostade 25 öre Lagen.

Jag får säga att vi gick alltid med hemma. Under
kriget var det hemmet. När då hade man ju överad. När

ACC. N:R M. 16519: 20.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

det var ju på sin tid. Jag vet att jag var och skaffade
de på, så att man kunde berämma kaffe. De brände man
kornen på ett järn. Sen de skar ju kokor också och
brände.

Man drack kaffe på morgonen, och när man arbetade
de hade man lite gubbot med sig, ett par kringlöss eller
vad det kunde vara. Sedan åt man middag och sedan kvälls-
mat. Därmed gick det vara bra. Det berodde sig på att
man var två dagar man åt middag. Mellan klöven kokor och
laku. Vi hade vi middag som arbetade på den tiden. De gick
man alltid hem, då åt man sin mat hemma. Det enda
som man åt enda var gubboten. Var dags man åt på sö-
dagen, berodde sig på två dags man som ägg. Det var inga
bestämda tider. Det var på två vid kolo- eller tiden i regel.
Vi hade ingen särskild beräkning på måltiderna. När det
var middag, så var det middag och när det var morgon
så var det gubbot och så var det kvällsmat. Det var
alltid som, och så drack man kaffe på eftermiddagen som

ACC. N. R. M. 16519: 21.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

man hade. Vi hade prångarna med till arbetet och i regel drack man alltid mjölk, man köpte en halv liter mjölk eller så hade man en flaska mjölk med sig. När man var liten och var springgäp, så var det klart att man gick lite mat. För arbetade hela dagen, så hon skulle ha sin måltid. Så hon gick mat hos de kvinnes som hon arbetade hos, säv- re mat än hemma, även om det var hos någon som hade råd till det. Det varste hon visste var, var hon gick bort och berättade, och de var så dumma att de trodde änder och flåsk. Det var det värsta hon visste i världen. Det var ingenting att stå att arbeta på. Hemma hade jag min plats runt bordet och man hade sin. Jag var hemma ensam till sist. Alla gick pita och äta, det ordnade sig alltid. Var där no- god, ja gick de två pråk. Vi gick gerata vid bordet. Jag var aldrig tröskt på det, för det var inte på den st- bett. För hade alltid duk på bordet. Man hade både vax- duk och linnedukar. Jag var inte hemma idag när var- duker kom i bruk, men jag minns att man hade vaxduk.

ACC. N.º R. M. 16519:22.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Vi har alltid fått ha att äta på i Luleå. Vi har aldrig ha
hörd ha pitabiten på bordet, och en kvinn vid pödan som
och pödan på bordet. När vi har alltid fått ha stilt-
rik, kvinn och gaffel. Det var många pödanstallriker.
Det var av de här gamla med Andersbergskvinnorna på.
Besticken var många ställen som man fick smörja
med lite smör. När jag till pödan på en kross och
svorde dem. Vi tog även en pannan direkt. Till kross
och bestick hade han en kross, som han förvarade det i.
Han hade nog lite kvinn och en pödanstallriker och på där,
som han bara använde till kvinn. Han var mycket nogg med
en kvinnstallriker. Den var aldrig kvinnstallriker och kvinn
pödan, den var alltid ren och kvinn. Det var till alla med
det hos andra. En den hade han alltid ren och kvinn. Han
lät aldrig någon pump stå i en pödan. Han kvinn ibland
kvinn på pumporna, så vi hade en kvinnstallriker som var till
kvinnstallriker och på där kvinnstallriker som lag i där och på en
kvinnstallriker. Det är ju en pödan där stor på av glas.

ACC. N:R M. 16519: 23.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Det var gott kaffe, men det skulle spinka. Han hade ett litet
skäp, där var fyra lyllor i, och där hade han sitt juvare par-
lin. När vi kunde ryge på i morgon så var ju köket ut-
för dörran. Där hade han en liten lylla. Där stod den hela-
den med kinnarna i och på hade han det andra för sig gott.
Kämnade hade vi endast när min syston kom hem
med sina familjer. Men inte annars. Det bjöds alltid
på mat. Där var någon som kom berättades och så
var här någon i stan. De som kom berättades fick ju
sina matlådor precis som vi hade det. Kaffebyråerna
kom jag inte säga att han hade. Men en del kom någon
god vana, så blev det alltid gulligt på kaffe. Men inte nå-
got särskilt annars. Det var ju så att han hade kunnat
kal. Det var ju regel. Han tyckte naturligtvis något någon
gang, men annars var det kunnat. Det var de glada
ju ser. Han hade pocketboken, och brot och småbröd.
Jag kommer förstås ibland mandelkryddor och sådant där. Det
berodde som ha. Vin och sprit fickem inte. Det berodde

har aldrig Det var nog med mjölk och skogsdricke till
maten.

Jag kommer särskilt ihåg en kvälm som jag hade när
jag var sex år. Det var Ekstam en liten jacha med Ekster
knappar och på kvällen, det hade man ju alltid på vin-
tern hade man en liten överrock och på en rund mätta.
Det var en som min mor spåla hade sylt. Se fick man
ju på med drömmar. På sommaren fick man gå utan skum-
por. Han hade kafflor ju maten också. Allt på hade man
ett par skor. Det var vanliga skor, bruna. De hade inte
den sortens skor de som man har nu, känger hade man,
med långa skrift att sitta. Jag minns särskilt att mor
brukade säga skor i Skunkstegen hos någon, som het-
te Anderssons. Det var sedan äldre somen som sette upp
Anderssons skofabrik här. Hans far var skomakare. Det
var i regel där vi tyckte skor. Det var en skaffari, men
han var skomakare i sig själv. Han kom till

ACC. N:R M. 16519: 25.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

er inte till skogspärlan, utan det minns jag att vi
gick till en i 'vågatan, som också hette Linderström jag
minns särskilt, att de när jag var 13-14 år, så kostade
en halvslutning 3.75 kr. Ett par skor kostade 8-10 kr,
men när man i regel inte hade mer än 10-14 kr i veckan
så var det mycket pengar. Jag minns en gång att jag
gick en kvardag till zulen av Jultanderna. Där var något
sax hette Jultandarna, som såldes upp till högt. Det var
år 1900 eller 1899. Där fanns en förening som hette Jultand-
tervare och de delade ut kläder till jul. Jag fick också
gen en gång en rock och ett par byxor. Var mer tygde klä-
der vill jag inte vara rädd, för han sydde nog en en
del som han kunde kända för. Den sågs allting syddes
spärr för det var ingen handgjord. Den kunde sy spala.
Han sydde till mig också. Han hade en gammal kram-
maskin, som han hade gett 10 kr för en gång i tiden. Så
den har han sytt mycket för. När jag var mindre kunde
han sy byxor och han kunde sy en rock också. Till sig

ACC. N. R. M. 16519: 26.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

späta kunde hon se en tyndel, som de sade, och en blås
och ett gylfblad. Strumpor skickade hon också till oss alla
sammans, när vi var små. När hade Lena kortbyxor, även
på vinteren. Så man hade tunnastickade parla strumpor
eller grå, långstrumpor, så hade man ett lio på sig med
ett gummiband som kall upp strumporna. När hade alltid
schallet. Hon var aldrig haft en hatt på sitt liv. I regel
hade arbetarkvinnor schallet. När annars fanns det ju de, som
hade hatt, men det var ju liksom ett litet högre sked. Det
var liksom ribbare folk. De hade med polymer och allting, så-
dant som de andra gick till på. I regel hade herrarna skor
hatt och så hade de möttor, sådana här med skärmar. Det
fanns i alla färger. Där var grå och där var med sammet
och så hi var det med läder skärmar. Det skulle det vara,
annars så kall det inte. Då tyckte de ju möttor. När fanns
ett par möttoräddare här i sken. Den hade jag minns
hette Cronanoff. Skyr hatt var det samma som plommonskyg.
Det har jag själv haft också. Jag var väl inte mer än

ACC. N.º R. M. 16519:27.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

16-17 år. Pölsan hade ju såväl sin kash och så hade de ju
sång rock, tilli skypor, det var det mest typiska. Solarna
hade sin vanliga dräkt. De såg skändare ut då som nu.
På kvällen hade de en stor tillven mässa, det brukade
likasom en kyrka. Så nu där ju lagarna, men de har ju
haft sin dräkt alltid. Kläderna var ju typiska för sig. De
hade ju sitt drag som de har på aveten. Straget hade de till-
som en lila duk, som killel lag på. Sedan var de det nu-
der armer när de kom tillbaks och hade stul det. Det
fanns en del som gick omkring och sålde till vid dörrarna.
dräkt ut straget. För tygde mycket av en som kalle sig-
den gält. Det var en väldigt snäll man. Sedan var där
de där vanliga ykdräktarna som jag hade och kläderna-
heten, som de såg. De hade ju den där kashmassan och
så hade de ett märke i. När de hade inte guld- utan det
verktygare. Så hade de några pränder som massen var de
var något mer. Då på den tiden fanns här några god-
brändbar. Det var sorgbrändbar. Då hade de ingen

ACC. N. R. M. 16519: 28.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Brandstaden. Här finns något karäns kvar ännu. De hade
på sina ställen en källa som stod med brandredskap
på. 1900 gick de en ängsrute. Då var här en stor brand
vid Karlemtorget. Det var en försving som ledde för, det
är det som Karlsson konditorer är, som brann. Jag minns
den branden särskilt. Då var vi några stycken som var
komna ändå upp till hörnan mitt för Postvästern, och de
som de förändras. Där var en i Ågatan. Gålar byggnaden
finns kvar ännu och så ~~ett~~ vill mer i Drottninggatan.
Det var också ett gendarm. Så de hade de som var med i Södra-
Brandkåren ^(det) så att de gick ned igen, som de nu hade några
signaler eller som vill jag inte. Så de kunde springandes
ur alla tröskor och hade en klock på sig och vad de nu
kunde ha fått på sig. De var anställda i Södra Brandkåren.
Brandkåren kom ut i februari 1908. Den fjärde brandkåren
hette Helén och vice Brandchefen hette Holmberg.

Karlsson kunde nog variera lite grann i regel - den
grupp som jag hörde till, måste skickas, vi var ju bland

ACC. N:R M. 16519: 29.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

de Jättigpolé, si Kunde man ha en Jäuleys, Kostym och ett
par skor si vi var det en. Annars var det inget särskildt som
advärskte Kläder. Det Kunde väl variera lite med hur höga
Kragar de hade. Jäuleys hade stor Krage som var väl deli framme,
andra hade med smittor, en annan hade dubbelkrage. Tre
gel si hade de höga Kragar, de kallade dem för Jäulevä-
dare. Sedan hade de en Kunden skjös, som de säger, som
spänns fast med en tjäp där bak eller någonting. Eller de
hade de en Jäp, den var också Järdig. När sedan si kom
det ju, si att de knut tjäp skjörarna. När ju nog säga att
var och en hade det si ställt, att det som de gick, det gick
passa. Och det gick vara länge och si. Det hände ju många
gångar att gick de dytt en bra Kostym, en cheviotkostym,
och använde den rätt mycket, så när den blev försliten
si gick man till sträckaren och gick vänt den, så att
man använde andra sidan också. När det gick ju inte
att vänta mer än en gång. Det är faktum, att det var ge-
gel. Det fanns ju rätt många sträckare de som sett

och tyckte hemma. Och i regel köpte de Egg och gick pytt hos den skrånkaren. Stude mite han Egg, så köpte de Egg i stora kladesaffärer. Där fanns en fru hette Westergas och en fru hette Eberhans. De pilde på mycket Eggor. Sedan fanns det ju andra. Lundgrens hade skrånkari, Wests att de hade spiceriaffär så hade de en avdelning för skrånkari. Perfektioner var det mite mycket med. Det var med deligt Egg. De kunde köpa en kostym de för 25 kr, men det var deligt Egg. Skulle man gå pytt hos en publik skrånkare så gick det på 45-50 kr. Bergerna och Bergmännen hade köpa hattar och stöckpytt i regel och de kom med stärkta trosor och starka skjortbröst och lösa manschetter. I regel hade de höj hatt på sig även till vardags. Det hade även studenterna. Bänderna hade vardmal och sedan på sig, också sin "Lua" som de sade, mätte. De var mite enbart klädda. Tilland hade de skorlar på sig, ibland så hade de skorborstolar mite så hade de kafflor. Det var lite äldre. Det berättade på sin tid var en Jugo-Eggor - kunde eller det

var en präben. För då var det något annat, och då hade han en tysk cigarr med murggodel ^{en} försä. Så det var lite slösa. Det var skändad när de kom in till land- landena och ställde in sina hästar. Då var där en cigarr- och till präbenen, men där var ju en smusketting till drängarna. Det har jag själv sett. De kom gick i kyrkan, gick i regel alltid i mörkt kostym och så hade ^{de} en sådan där stor subelbrage och svart färga. De använde mycket färg, när de var äldre, spetsvårtygg. Det hade de också. De hade en till vardags och en till lördags. De hade silverknäppar och en som var lite finare. Jag vill inte pröva att ju religionen bländade mig ju så mycket förskräckt. Men om Adena som var politiskt engagerade kom jag säga, att de hade ju i århundradets början något som kallades för ungdomsbilder. De hade alltid en röd, det var inte en slips, utan det var skoran en rosett som prägen. Ett för- steld ungdomsmode. Ju som det var, de kom ju till de, de kallade dem för färggästerna. De kom vil till omkring

1912. Nej, det var tidigast, de sprang den här vovsen "Lövskud-
vskud", här kommer vaktbrigaden vidandes genom skolan.
Det var en vovsen som gick där till. Den gällde juod de här.
De kom från Stockholm. De var inte suggera de hade till
förde Lyng och de var till i ungdoms åren. De klipp
sig. Lyng kunde där bak i nacken. Det så hade de bra-
ta skor, helt lackskor, lackskor kallade de den för. Sedan
hade pomben stora, breda skor, som de hade i stora skor.
Det så hade de skor för små skor. Sen de blev nog
inte så populära här i Lund. Det var mest i storstäderna
var.

Nej kallade vi bara för "vovsen" förnamnet använde
vi bara när vi stegade med henne. Sen till Lövskud vovsen
var det ju inte regel att man sade "du" till sin vovsen.
Det gjorde man inte. Det skall man mycket säga för. Det
var i regel vovsen och far. När vi talade med andra om
vovsen, så sade vi aldrig något annat än "vovsen". Till

ACC. N:R M. 16519:33.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

"cänner till mor var det "mor Pettersson." På den tiden
så hade de nästan mor "till alla. De lockade inte vara så
gamla 30-35 år. Det gjordes man alltid. Där kunde man
den och den, mor Elsa och mor Terstin." Heland var
där utsträckt där de kunde eller mannen hade något
Användnamn eller vadersnamn så som det med. Om de skulle
kalla en barnen så hade de t.ex. "Ja, det är Anders Kristens-
sons Johanna." Han kette Anders och mor kette Kristens och
Gickem kette Johanna, så blev det Anders Kristens Jo-
hanna. Det kunde ju att man kallade även yngre för mor.
Jag vet ju, där gamla tanken, som kallade yngre i sen-
tiden, det var "mor kändstoken", som det blev. Som som
var ju gammal. Det kändte man inte på. Men det är
klart att till yngre hade man "föken" och så. Skåningarna
kallade vi med morbror och farbror och "föken." Det
är klart att man hade förnamnet också. Jag hade en
morbror Olof "t ex", så det var morbror Olof, och så hade
man moder Elsa, "föken Tilda", "föken Elsa." Jag har

ACC. N:R M. 16519:34.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

inte något minne av minna förfäder utom min farfar.
Det är den enda som jag minns. Min mor var död när
min mor var elva år. En frun har jag ingen aning
om. En farfar kommer jag ihåg, han blev begravd 1900.
Larsen kallade vi bara för farfar. Han hette Nils Petter.

Det var mor som skötte om barnen. Annars är det
man allt sköta sig själv, för mor var ju död. Jag
var inte mer än fyra år, när jag började skola och själv.
Da var det jag som sprang runt utan hem gånger om da-
gen. Mina äldre syster hade till. De gick i skolan ut
på sommaren var det två år av dem som var på landet
och Ganade. Så man följdes ju vid mulliderna och så.
Det var ingen som tillade till en. Det gick man själv göra.
Det enda jag fick göra, så tillade jag och min andra
syster till två till syster. Han dog 1900. Han var inte mer
än fyra år.

Det var mor som föstrade barnen själv. Det man ar-
tid skyddig, så gick utom en med vänstan, för den var

ACC. N. R. M. 16519:35.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

vänderhant. Det var en man hade sagt något släppligt
eller hade gjort något. Sen det friben inte på efter. Han
dödade oss aldrig. Jag har inget minne av att han
skände oss med polsen. Inte heller med några annan.
På kvällarna var det nog inte mer än att åk kvätt-
mat och sedan komma i säng. Det när man gick i skolan,
gick man ju giva sina läror vid Jotagerntalaren. Det var
inga någonting alls. Det enda nyje man hade på var det när
man kunde komma ut och gå på bio. Och gör något flak
var där någon som talade ut som spelade piano och de det
man och hörde på det. Tina sålde pyssan som arbetade
Sen ju kom på kvällarna, men de låg ut genom slödig
Jag hade en bror i Köpenhamn. Han reste hemifrån
när han skulle flytta till en annan stad ju till. Det
var till släka vi hade oss, men det blev inte så sent, ut.
Sen ju och nu ungefär. På lördag och söndag som var
ju. Sen då hade han nog av att göra med att ordna till
kläderna, tvätta och laga kläder. Så han hade sin pyssel-

16519:36.

ACC. N. R. M.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Sättning. Vi hade underliga stökningar här i Lund, men
vi umgicks inte på mycket. Vi träffades ju, men inte så
att det var något utgång. Det kunde vara att vi träffas
des vid rista tillfällen, vid begravningar i regel. De flesta
gångarna var det när man skulle säga någon. När hade
en bror som bodde i Salsborg. Han kom hem och hälsade
på, så hade han en dotter som hette Betty och som var
en utgång med. Han var inte ut och hälsade honom. Det
enda jag minns var när min mor, min mor och jag var
besökt till Esköv och hälsade på moderns syster. När det
var ju en hel uppskrift att hon till Esköv. Vi skulle säga
det. Det var ju att komma dit. Något utgång
utifrån familjen hade inte mor. Hon hade ju utgång ut
de träffades ut någon gång, men något utgång hade
hon inte. Vi gick till minna bröder någon gång, när
de flyttat från Lund. När hon trivdes i Lund. Hon
umgicks inte direkt med granarna. Hon bara skruade
och pratade med dem om de frågade något, men inte utgång.

ACC. N. R. M. 16519:37.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Barndoms hade vi inte i mitt hem. Sen del församling fick
egen anmars för sina barn, men inte i det skicket som jag
kan se. Det kan nog handla, att där var någon som hade
men det reflekterade man väl inte på egentligen. Sen var
man föllade är, fick man alltid något av när han
hade alltid något, som man fick av henne. Jag kan inte
siga att någon deltag i större festerna när det kommet. När
man blev äldre gick man väl ut och så, som alla andra
gjorde. Det kunde ju inbjudas, att man åkte till Torshälla
och Björred. Det minns ju jag, att där var vi när jag var
mindre. Vi var det en god vän till mor, som var hem-
bräde för något, skulle det mor var, som åkte med oss dit ut.
Det gick bra dit. De byggde en järnväg dit ut 1908. Jag
 tror att det kostade 25 mil och så åkte man gratis, om
man var mindre. Då reste jag med mor och någon bekant
till hemme. Så för övrigt fick man spara tege sig i ryg, om
man skulle bada på sommaren. Andingen fick man gå
mer till Högås, eller så gick man ut till Lomma. Det fanns

ACC. N. R. M. 16519:38.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

unga brukar då och unga program. Kunde man till att resa
så det var man gjord många gånger. Då var vi några flygklubbar,
som bestod av till. Så hade vi program med och en ^{max}
liken turk Lemonadpulver. Det kostade tio öre. Så hade en
flaska med ordben och så gjorde man Lemonad. Det kom
till då. Det var Tombens. Det var i två° blockbar. Den
första biografen jag var på var på teaterns hus på Kungälv
målgraf. Där gick jag gratis in. För jag tillte program där.
Sedan på hade de en biograf ut vid Brölloret. Så var det
en biograf vid Clementorget. Sedan kom en första bio-
graf till på Söndergatan, där kom nu är Palladium. Det var
en Lärarearbetspunkt, som hette County. Som anlade den.
Den kom till 1904 eller 1905. Det var skadad där, där
gick man gratis in. Då på den tiden på hade de i Sönder-
gatan två program. Det fanns på unga lärareklubbar då, utan
det var bara Luth. Så gick man in och fick en kassa pro-
gram och gick ut på. Man ut delade ut dem, på gick man
hemma gratis in. Så bestod det ganska öre i inbråd för

ACC. N. R. M. 16519:39.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Sara och 25 öre för utlana för tredje plats, 35 öre för andra och 50 öre för första. Totalt fyra för akademiska föreläsningen. Det hade de ju där. När det kom man ju inte då. Så hade de sådana där föreläsningar på universitetet och arbetarna hade sina föreläsningar på folkhuset. Lärarna var ju för lärarna i Skolegården, Erlanda och sedan var det folkhuset sedan var det för andra små arbetare som kom. När som jag var längst var Dragnil Jack. Det var på folkhuset, det fanns inte till, utan det var inte i folkhuset. Och det var till att följa program, för att man kunde komma in gratis där också. När jag blev äldre ~~och~~ gick jag ut och dansade. Det började jag med 1907, då var det här utbildningen var här. Det var en konst- och industriskolning och det var i Skolegården. Då var jag anställd hos en bokbindare, så vi gjorde alla påsingsböcker. Då var jag 13½ år. Där var dans för kvinnor följt. Någon följt jag där som arbetstammen är. Den blev utgrävd 1910-11. Sälls Park anlades 1895. Det gick

M. 16519:40.

ACC. N. R.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

man rikas. Det var till amorskunda då. Det fanns två dans-
salar där, en fjärrerestorangen och en Kvärsrestorangen.
Det var tillgång på den ena. Den som låg till höger. Kväden
där är och den som låg till vänster. Jäna är. De låg in-
till varandra. Det var samma musikk. Sedan byggde de
den som de har nu. Den var inte övertäckt då. Den bygg-
de de 1909 under stormstryken. På vinden dansade man på
Tollstens Åros. Det var ju varje lördag då där. Det bestod av
ju den tiden. De dansade man skottis, polskt, gall-
sett är de barnerna som skottis, och så dansade de dans och
polka och gavett och tumbolin. Det är ju många. När var
där och gick fram och tillbaka, alltså man ^{låg} på sig
framåt och sedan vände man om. Och på spjäng man.
"Janda och jag skulle ägga och dansa, och när vi kom till
barnen så var det tumbolin. Jag kunde dansa, men det var
de inte jänta." Så det den. Tumbolin kom till 1907-08. Det
fanns bara skottis och där. De var väl en polskt. Där var
en ess-kornett, G-kornett och tenor och bas och så en

andra kovan och på Kungslagersen. Det fanns inga som
spårg de. Det fanns inga befrågningare de. Spårga fick
vi spåra gån. Det tyckte de inte riktigt om, så de
spårg för myshet.

Det var nog minimalt med bebraker. Det var samma-
sen och spiken på att man slog sig på kummen. Annars
kan jag inte minnas något särskilt. Fotboll fanns ju inte
då då, den hade ju inte kommit i landet. Den enda lek-
man hade, var ju att man slog längball och spelade kro-
kett. Sedan fanns det inte något. Någon cykel kunde
man ju inte tänka sig, det var ju i början. En cykel
hade väl någon dock. Det var väl en cykel, som var
spårg pytt. Den var inte jätts till att leka men det var
ju fick leka ute. Det kunde vara lite slaka där var något
som skulle vara bebraker, men det fick man inte gå
in. Det är där som pelaballen är byggd vid Susskäll-
platsen. Den var en kudd som var bebraker, men där
fick man inte gå in. Annars fanns där inga bebraker.

Den enda lekplatsen man hade var ju ett springa aubrey.
Man kunde ju vandra omkring från fjärligheterna, så
så var det ju till att leka gammal och pådant där. På
Helsingborgsbacken var vi mycket och lekte och sedan var det
en damm, när den där Allhellegårdens lag där, som hette
"vramingen". Det finns en liten del kvar, och det är den här
ligger inne i zoologiska. De kallade den för "vramingen"
för att de utbrände kreaturen där. Och så lag där ett ishus,
så isade de på vintern till mycket och så lade de upp
is där. Sedan 1900 byggde de tillskottet där nygga Där har
legat två dammar där också. Det finns en kvar nu. Här
på den dammen gick vi och åkte skridskor på vintern. Så fick
man nästan gå på dammen in på dagstamsplatsen och gå på
denas två dammar också. Vi hade skruvskridskor, som man
gick kinka fast med band, man hade inte remmar. Så
har man gått på skridskor i rännstenen nygga på Bryn-
malaregatan 3. Där slog vi vatten i rännstenen, så vi klara
de oss med att gå på skridskor där. Sen så rostade skrid-

skorna, så gick man på galogen för dem, så att man kunde
 skriva fast dem igen. De skulle skrivas fast i tjeckerna.
 Sen man hade ju knappt lämnat, så det gick gå med lag-
 skor. Det gick med strösocker och. Det kunde alltså
 gå omkring i gatorna för att sjunga, men inte för
 att tjuga pengar. Vi gick på "Julagården". Det var där
 till tjeckanhelgen. Där blottade vi ut oss ^{och} ^{oss, orätt} för att
 vi inte skulle bli förskrämda och skrämda, så
 sjöng vi. Då var vi tre-tyra stycken, som sjöng några
 smärtsåtar. Det skulle vara sådana där slagdängor. På kväl-
 larna skulle man ju helst komma in, så att man kunde göra
 läsa. Sen jag vet, det kunde ju hända att man inte
 kom in när man skulle. Då blev det ju lite skäll och or-
 det för länge blev det värdstram.

Sen förbjöd oss inte precis att dricka ^{tolka} röjan.
 Sen kom hade ju alltid till oss, att man skulle vara sig or-
 dentligt att Amars var det inte för att se förskrämt.
 ning det församla ju alltid, men amars för var det inte

mågt. Grängbildning förekom nog del avtän, för jag minns
jo att det förekom något som kallades för Sanktens-
grängt. Kludet dem, som bodde på Sankt Tränggården, de känd-
de t. ex. inte dem, som bodde i Julehusen. När här där vi
bodde, där var nog gäng. Det är klart att kunde vara de
som bodde längre ner, men ingenting som jag kommer ihåg.
Sedan är det klart man var högt. Lite spektakel för sig.
Det bodde vissa personer, som man skulle ha lite öka med.
När gammal t. ex. en som handlade med gamla kläder ut-
förakt där inget i Tränggården och som de kallade för "Gammal"
"God mat" alltså. Han hade en gång varit partier eller kort-
rekruiterare på, jag tror det var, Centralhotellet, så tack
han en plagan t. ex. som han hade vid stationen, att man
de skulle ta in på hotellet, så skulle de ta in på Central-
hotellet. För där hade de god mat och god bärbar. Så gick
han namnet "Gammal". Så hade han det så, att vi kunde
hitta på något spektakel genom att knäcka på jorden. Det
förekom nog slagornas! Där var nog lite bärbara ibland.

ACC. NR. M. 16519:45.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

vid vissa tuss. Sen del har jag aldrig varit med på. Det
jag minns ju förhållit att kollektivbeskyddarna och de
andra som aldrig överens. De kallade ju arbetarnas barn
för "bracker" och på kallades kollektiverna för grannar.
Det mannet hörde till Kollektivskolan, så det var grann-
na. Jag har aldrig varit med om något slagmål, men jag
har hört talas om det. Det kunde vara på då, men inte an-
nars.

Det hände att vi tjejer ordnade dansställen. Det
har jag spått varit med på. Vi var väl 7-8 stycken som
ledde och ett par flickor. Så rygg på Fremegatan nr. 12 var
något som de kallade för "Kollektivskolan" och där var en
skola och så en pådagsskole och på där gick vi fyra
den ett par timmar för Leri Lærer. Så det var att skriva
ihop ett par kronor och så ett mungespel och så dansade
vi därinne och hade lite trevligt. Det var omkring 1907.
Vi spelade mungspel och ibland gick den som spelade
damer samtidigt, annars på jakt för när den dansar.

I regel kunde pyssarna de spela mungspel. Då var det de vanligaste danserna, spellet och vals och skottis.

Ispel skedd i regel hemma. Det var nog inte så mycket i kyrkan. Men det fanns ju vissa kategorier, som hade stora samfund både i hemmet och i kyrkan. Andarna och Gaddra. Sankten naturligtvis. Det fanns precis på samma vis som nu. Men jag kommer inte ihåg hur ett bordspel gick till. Ispel var dödsdödena, svartblåda, som var vanligt då för tiden. I spel hade de en banyon, som de skaffade när de gifte sig och sedan gick den som livet ut. Eller på hade de en svart kläderkostym. Damerna var ju också i regel svartklädda, och de hade sina kras i hånen, sådant där vitt ansikte, och på en liten krage och en brosch. Var det begravn-ning, så hade de en svart brosch. I spel på tynd de på tyf. Se efteråt, "bordspelen" som de sade. Och de i regel spelade det tyndet tyf på de vanligaste. De bättre spelarna hade väl varit också. De brukade få en daggare av gudarna.

M. 16519:47.

ACC. N. R.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Jag blev konfererad i deutyran. Jag har varit eller
en bryggerlig konfererare. Det var bara det att de gick ut
det klass kurser på folkskolan & c. Där var olika klasser.
De gick ut till information om tvivel och pådant och so-
surser och pådant där för att kunna dra sig fram, och
hur de skulle uppföra sig sedan på avslutade del med en
liten högtidlighet och på gick de en sorts stycken bara. Det
var väl det hela. Ett tag var det rätt på populärt, men
det försvann. Det var ju i de där samlingsstiderna och ar-
beten var ju inte vord något. När vi talar om konferer-
ing information kommer vi in på det rent praktiska. Det
gjorde de för att de skulle gå till information, det skulle
inte bara vara information om att jeans var gjuld, ut att
han var "konstigt" och att de skulle vara "guten last sig ut-
gå", utan de skulle gå till sig till att de hade rättigheter
och. Det gick de faktiskt inte bara av prachen. Arlag-
gen har det kommit i samband med arbetsrörelsen.
Det spelade nog på sammanhang. Jag är själv konfererare

rad i domkyrkan av pastor Lymell den 24 april 1908.
På min tid gick i regel inte en mycket långa kyrkor förän
som skulle konfirmeras. Och så först Gustav, det hade man
ju alltid, och vid slipes eller rest, och då hade de
inte sådana två personer, utan de hade skrivna brost.
Höskerna hade i regel första blänningar. Då skulle det
vara så. De skulle betala ha handskat också. Skade de inte
så gick de bara. Det var ju typiskt. Det var ju prästerna
som handlade. Jag gick en tid i konfirmeringsgåran, så
gick jag en period hos en min arbetsgivare. Det var allt.
Rittem gick jag av kyrkan, så prästen så att säga. När
gen skänk gick jag inte, ju det var då inte på det sätt.
Det var ju regel, att de gick en blänk i konfirma-
tionsgåran, ett gånge i Hedga. Vi gjorde det inte samma.
Det kunde vi inte.

Jud skolarbunden var det precis som nu, att
man skulle gå i allmogenskyrkan. Sedan så skulle man ju
vara ju int skild och det var ju rätt naturligt för dem,

ACC. N. R. M. 16519:49.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Som hade sut om det Amars på var det något särskilt
Någon särskild avslutning de fjärderna gick komma
att jag inte de. Betyg gick vi i skolan so läraren
innan vi gick i kyrkan. Det var alltid i allhelgona
kan.

Vid förbering sålde man ringen. Då fick man var
en. Det var i regel en vanlig skal guldring. Det fanns nog
de som gjorde det självklart. Jag var gylta ut på resten
rand.

Under förbering kan det några som gav oss lite spänings-
presenter och på lörd i på lörd naturligtvis. Vi var hem-
ma hos min mor så sålde det ägg i kyrkan till färd
gar i rad.

Betyg och försere fanns inte.

Sedan blev vi inte gylta i kyrkan utan vi blev borgen
ligt inga. En sånt var det och det var vi överens om
orkar. Så det var ägg hos församlingen. Jag var kladd i
sala kostgys och min fru hade en dräkt.

Andelsverksamhet och silververksamhet grundades även för tiden.
Jag minns ju då när jag arbetade, så hade de silververksamhet,
och då var där stor fest. Jag var ju inte så gammal, men
jag såg det ju då gick man ju hjälpa till och så gick
man till mat.

Då sigurd, min syster, dog 1900 så gick han till och
Lundskolan, i en båt sedan han var kladd. Sedan körde
vi henne till Norra Kungälv, där blev han jordlös. Sedan
min bror, han stod hemma i rummet till det var tid
att begåva honom. Sen sedan så blev de i regel tvärlinje,
han hängde ut lägen fram för jämskron och hade en vistelse
på landet och på Gno. Vi hade alltid våra lägen för
jämskron, det var regel, men bara för jämskron, inte på
vagnarna. Så fick de nu våra klammor och levande Gno.
Så penliga satt vi en gammal vatten och lite grann. Det var
för att det skulle vara friskt. Jag kan inte minnas att
vi tog förvärd av den tiden på något sätt. Sen annars vet
jag mycket väl, att det gick bra. De hade någon minnes-

ACC. NR. M. 16519:51.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

stund. Sen det fröckam nog med. Eror jag, sånd de gif-
rebigstr. På den tiden de de hade den dock hemma, så
lade man på begravningsdagen grans och en på gatan där
man hade. De i regel hade de tvådröcken och en på prest-
verade för och en som presiderade efter. Så gick en del, de
skrivliga såkl nästan alltid, men hvarnen gick på. June o
kyrkan gammal alltid. Går och på såg de in. Kransarna. Och
de som hade finare begravnings och de dekorerade med tor-
tråd och så. En i kyrkorna och på den var på arguinen
som spelade och man gång psalmer. Begravningsarbetarna
var alltid förklädda och i regel hade de hög hatt och
de som inte hade svarta kläder, de gick och sånd, en frack
eller konjock och så hade de ett vitt skjortbröst och slår
krage med snittor. Dammerna var också svartklädda. De var
mede hade sorgestjärn.

Stammstad var vi aldrig frögd efter. På födelnsdagen
gick man på en födelnsdag. Det kunde vara ett par stam-
men sånd och en strid stammet och upford. Det var på

del med vridiga Teufelsdrömmen har man nog skrivit åt-
sid. Det har nog varit lika mycket som det är nu. De som
skick mig ha rätt så mycket, de som kunde. Jag minns
spår i Liden, de första åren när jag bojade i Grädgård, de
skulle vi alltid ha Lufvans Järds till Luma dagen den
9:e december. Och det var en stor ära om de kunde gå fram
den några dagar innan. Så den vet jag att de har skrivit på
skild Luma-dagen. Så på Luma-dagen skall man lägga
skuffen i Skat

Fregel vände man in det nya året. Sen kom var jag
alltid nyss vid kyrkan och höjde när de ringde in året.
Då var det alldeles enkelt med guld och de kall på till långt
ut på morgonen. Då smältes man utanför kyrkan och gick
fram och tillbaka där. Jag har aldrig varit inne i kyr-
kan, så jag kan inte minnas om de hade något där. Men
det var att de gick och vändade där och sedan så vändade
de på, när det höjdes ringa och så smälte man varan-

ACC. N:R M. 16519:53.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

det gott nytt år och det var alla människor sammantaget och de var så på rectoratens och så där hade de ju försörjning, särskilt Grand. Det var ju alltid mycket folk, det vill till den studenternas särskilt det var ju i jumbållarna. Då ind den tiden omkring 1908-09 tog de 1.30 kr för en halvt pundt på Grand Hotell. Och det var utbrott vid studenternas kammeraker, då var det ena punds de drack hemma hos mor åt man ju. Tillord hade han gick han slutade ju själv gick och det hade man till jul och nyår. Inom arbetarkretsen var det nog med ledigt, för det var ju tillig mat. Så var det ju alltid någon av systemen, som kom hem.

Under mina barns år hade de alltid spårgestor på Skollaren vid Breckenhelgen. Det var ju under intendent Falts tid och då så var där spårgestor. Så brukade han alltid bjuda på pingst på jättiga ägg på Skollaren. Skårgestorna var skälla pors som man mest inte såg och långt häder och så hade de ju skårgestor och på spårg

ACC. N. R. M. 16519:54.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

de "Soffan stalledding" så hade de varit i ett av rummen, i en storstuga där, lite grund på det och på att de gick. Det var i början av 1900-talet. Sjäringssösterorna var sedan som hade varit omkring. Jag var alltså med, men det var ju andra. Det var verkligen återkommande. Dessa var verkligen på tvärlinjen när det var möjligt och de gick de ut i trädgården under festlagen. Gick vi till och med ut, varum möjligt. Men hade inte råd att göra något annat. Det är klart det kan de vara någon gång, men annars var det regel att man hade, festlagomandag & c. tiller, och tiller som var spelt. Lärde, och en gång kallade med varum möjligt. Under festlagen förutom inte annars någon särskild mat. Så brukade man alltid ta in lite festlaggriss och var ju på sin del som festlag och alltid i den lilla stugan. Jag har inte direkt varit med en att stå bakom en lomma. Det hade de varit på Lunden där de hade händer. De hade en lomma och den hängde de högt och så skulle de rida och så hade de stora kullbän. Så skulle de stå under lommen. Sen det var ju ingen

hatt i den. Så den som då kunde slå in lunnan, kan
man ju. Så var det väl antagligen, men det var de nog
inte haft så mycket i staden "La pingarna" kan jag
inte minnas. Det var nog mest skiten som ledde den.

Till sist skulle man ju ha påstått. Då skulle man säga
"Åh, Åh, jag fick en järge i koffert", för det var inte alltid
man hade järge. Så skulle man ju ha många ägg. Äggen
var ju inte så dyra då, men pengarna var ju bara veta.
Sen vi hade ju alltid ägg. Några särskilda äggen var vi
inte haft här. Det var väl mest vid Linnichamn jag vet
att de pickade och pullade ägg, men jag har aldrig varit
med på det. Det brukade se alldeles var ju starkare
gen, för då gjorde man ju remor med en nål. På den
tiden hade ju gamla människor skakar på sig. Sen var
han hade alltid skal gjör. Det så så fång man brukar
så pått man gör dessa pensorna och så hade de till Blåsk.
Se. Sen hade en Linnichamn och den brukade man. Så hade
man gjort remor i olika färger, ibland hade man gjort en

ACC. NR. M. 16519: 56.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

tiden kunde också. Så gick man så rätt och så stark man var
det i skolan. Det var så lätt på. Det var alltid skärars
dagen. Det var nog mest flickor som klädde ut sig till häm-
ningsdagarna gjorde det inte. På långfredagen gick vi ju bra
med en brud, vi hade kostym en vi hade någon. Annars
gick vi ju då med våra bröllopp. Då fatt man bara att
bedes. Allting var slängt ju. Det var ju inte något någon
stans, endast kyrkan var öppen. Det var ju mycket noga
då. Så var biograferna stängde på den tiden. Där fanns
ingenenting alls. Nästan alla restaurangerna nästan de sto-
ra guldbrogarna var stängda.

På valborgsmässoafton skulle vi alltid gå på Lunda-
gården och på ju studenterna, när de bytte möster skolan till
på måttan. Då var man inte till på morgentidsten. Sen
då var ju nog de som fram något till. Sen det var inte
så allmänt i stan, för det var ju andra förhållanden än
på Lunda, men det fanns. På fredag var skulle vi, i den
skolgården som jag skulle, på ju demonstration. Så länge

ACC. N:R M. 16519:57.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Jag kan minnas hur man haft demonstrationer. Jag
minns i varje fall ända sedan 1899. Då spelades de alltid
på Karlensborgst. Sedan gick de Karlensgatan rätt fram
och sedan på gick de rätt upp en Prestgatan, Laurentia-
gatan och skulle de kalla sig på Svensborgst, det gjorde
de då, så gick de till där. Sedan höll de sig där. Sedan
så gick de till Isbeths Park. När de skulle ära när demon-
strationerna var, då gick de till Isbeths Park. När var
på med i grubbörmen, så man blev på kungen och in-
trestera sig första maj var det på regel här i Lund att
man kunde inte kora i Klövergatan, för Klövergatan var
så fullpackad med folk alltid och med konserter och allt
möjligt. Så där kunde de inte kora alls. Där gick de till
var ströket och det fanns ingen möjlighet för dem att kom-
ma där. Sedan var protesterna fulla. Tregel var
de verkliga för på första maj, de som hade, t. o. m.
stråhatt, "Lullstråhatt" det var på mycket allmänt. De gick
inte på mycket utan huvudbunden där, som de gör nu.

ACC. N:R M. 16519:58.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Under ungdomsten skulle man som till skolan. De kunde
man komma till Bäckberg eller till Lägerby. Det var det
mest vanliga. Eller så reste de till Björnsel och Stollen
som lundaborna har rest mycket till i Bäckinga och
Skänlid och Backersdal. Så hade de mat och dryck med
sig. De hade primusstov och kaffebild med sig och bakk
kaffe spår. De brukade gärna ta med sig baka för att för-
da in, men det blev förbränd sedan. När de kom för
gen och skulle vara hem, så hade de stora kurrar med
sig, så de kunde knuggat för platonvästern. Sen det blev
förbränd. Det var mest baka de tog.

Till middags var det för måltid. De dansade ut
för gårdarna. För många ställen var i Lund för gårdarna
s. o. m. för Örgrynskastråket hade vi måltid och dansade
Lund. Så var där en, som fick och spelade harmonika. Så
slag och sig utgör och stök sig till lite kaffe och sidant
star, och så hade de lite drycksin, manna. Och så
dansade de och sping. Sedan gick de från gård till gård

Så var där stora ställen, som man alltid gick på. Där var
 ju äggs i godhet, där hade de alltid en stor mängd. Det
 var julkor som kunde där äggs som vidnade den. Så kunde
 de äggs vid vidnaden, på tron, äggs vid monumentet,
 den som nu är väck. Sedan för övrigt kunde de ju
 säga och sådant, liksom man kunde sig äggs landet. Det
 hade de ju stora ställen, det var inte överallt. Jag vet i
 Svedshuset, i Vallhärre, i Hängby, där hade de ibland
 ju stora ställen. Men det har jag aldrig varit med om.
 Jag har inte hört talas om att man kunde eldar här.

Till gården skulle de se till att ju en gås. Men vi kunde
 ju aldrig ju någon gås. Han kunde ju gått i en kanna eller
 en kygge. Annars ju kunde det gå med fulfint socker, eller
 en bit kött. De Lyckte de skulle ha någonting. Tolk som ha-
 de red till det, de skulle alltid ha gås och juddal och
 glass. Det skulle de ha en handbok. Det kan i en spanna
 med isbeten i

Jag tror inte vi hade någon kunde dröskel ju sådant.

ACC. N.º M. 16519:60.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Jå, man lände ju Ljus till första pendelen o.s. v. Adverts-
skarna hade inte vi då på den tiden. Det fanns ju inte
elektriskt Ljus. De enda som hade elektriskt Ljus här i Lund,
innan Lån blev elektriskt, var Grand hotell. De hade
spelar maskiner. Och på skulpturen, de hade maskiner i
skulptur där, och på Carl Hultbergs mekaniska verkstad. De
var de enda. 1908 kom elektricitetsverket till.

Vi gjorde inte Lucia hemma. Skolorna hade inte heller
Lucia på sin tid. De var inte på utsvängarna. Tule plan-
heller. En kubekub inte i skolorna.

Till jorden skulle vi naturligtvis ha tillfäst. Den ständes av
spelar fulgran hade vi alltid. Den kladdade vi med levande Ljus,
vi hade man ett farligt Ljus och Ljus för att påstå i den.
Och vi lita gället och påstått där som det i regel var, röda
Ljus äggsten och påstått där förberingarna som hängde och
eller dammiga. De var bara halva, när vi drog av dem. De är
vi ju påstått, när Ljus spår ett Ljus och gjorda påstått, och
reddebr. Och vi lita angripis. Det skulle man alltid ha till

ACC. N. R. M. 16519:61.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

jul, inte senad utan hel ansvärs, och så lite ägg till det.
Så hade man flött, vi använde mycket flött och gront
bröd. Kulskit hade vi under alla vinständigtider. Det hade
mer så mycket, att det räcker till nyss och så. Det var ju
nog lite minimalt med julkäggar ibland. Sen man gick
in alltid något ett par strumpor, ibland kunde man gå
ett par paravander. Så kunde man alltid gå en par korra-
veller hos handlaren, där han handlade Och så speksiner,
men de var ju sura som eter på den tiden. Julkäggarerna
gick man nu mer. Han gick både vara kault. Dags i gryta
har vi aldrig haft. Däremot hade kockindaren där jag arbe-
dade alltid dags i gryta. Så där gick man in och dagor
med, men jag kunde inte med det under julkäggarerna gick
man inte vad man hade, så kunde det ju införas, att han
hade en bit kött eller något annat.

Läkare arbetades på det viset att vi bodde på gitt, så det
var blodstötaren som skulle gå dit. Sen min syster kom

ACC. N. R. M. 16519:62.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

dag ju, han fick tungingflummation, så som dag. Sedan så var det
int något särskilt. Jag har haft massor och djfferi, men
då lag jag ju på godemorgonkvällen för djfferi. Sen jag lag
där mitt mer än tre dagar, så var jag klar. Och mer, god-
än att han arbetade, så var det inte mycket som arbetade
läkare. Han fanns ju Hadselåkers. På den tiden var det dock
der Söderwall. Han bodde mitt för stenskyrkan. Då var han
frisk, Hadselåkers och så var Djellberg andre. Sedan fick Ed-
berg sjukdom efter honom. Och sedan så blev doktor Staff-
ner. Vi har inte varit någon "klab gubbe". Sen jag var
mycket väl hälsad om det. Där var ju Åsumspägen,
och där var Leederholm i Svodalå. Så fanns det ju här också.
Det bodde en i Skivarbergsgatan, inne där i Kluckinöts gård.
Han kunde också. Det fanns ju, sådana. Sen de som är mest
kända är ju Leederholm och Åsumspägen. Sen har man ju
hört äldre människor säga om. Förstiden, så var de blev
fruktiga, så drack de gärna konjak och nyttigt. De skulle
nyttigt och slyg ett glas konjak. Det var hemmet riktigt, det

ACC. N:R M. 16519:63.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

fladerde kunde det vara någon gång, när det gällde gräskyl-
ningsspjeldet. Det något som går igenom och överallt när
det var pågående, var att de hade Lyllbärsbeft. Det var
reki: Era Amaro var det inte något på det särskilt.
Den spide fick ligga där hemma i sängen som den kunde.
Och kan på pass spid att han inte kunde reda sig själv
och tillbröde det skickat som jag kom från, så var det som
ett ställe de nästan i regel kom på, det var Jättelund. De
ynge tog de nog på Larettet, men det var nog rätt spid.
Jag har aldrig haft några bröder eller så som varit på spide.
Vi hade ingen förordningsmoter. När han kunde inte på spide,
och var vi varna, så kunde vi göra. Det var ju Larett som fick
angra, om de skulle på spide, eller så om de blev förstörda
så skulle de på det. De gammal det på inte avslutades men
de hade ett skickligt för i Lund, alltså ett par arrender,
och där hade de Larett en Larettad Larett, som de kunde
få på en för på och så var där ett skickligt minskligt över.
Så var det den som hade hand om skickligt, han skulle

M. 16519:64.

ACC. NR

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

kon och kunde dem. Kon det var ju precis de alla fattigas
de ranns på sig de drucke, när de kunde det. Kon sedan ja
kon till ju en vagn med hästar. Det var brandkåren som gick
slappa till det. Det gällde nästan alltid när det var spök-
märken sjukhuset, duffen och scharlakensfeber som då var
ganska kvarstående. Det varste de hade då var scharlakens-
feber. Då gick de ju vare om-^{och} alla ju ^{och} scharlakensfeber. Kon Lycke
nag i allmänhet inte på mycket som sjukhus. De kunde ju vara
smått där. Kon kunde gamla som sade: "På jag kan komma
som, på jag går till riklig med". De kunde inte alla med den
angående maken. Det finns B.B., men förståsingen för den
mycket i hemmen. Det finns ju på många sammansticker
här i Åker. Kon om det inbryfde något på. Gick kon ju för
hud och skicka dem upp på B.B. Det måste de vara när det
blev sådana besvärade förståsingen, men de inte kunde
klara. Kon till finns ju såna också, som sig på sig det,
förståsingen också. Där hemma var det alltid några gånger på
var i närheten, på de gick till byn. Gick det de inte, på

M. 16519:65.

ACC. N. R.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Jäms det något som skulle diskuteras. Samlingen i ämnet fyller
som där inte var plats, jag har några goda minnen. Det var
inte som med det. Jag var inte ganska här länge modern lag,
men det var väl omkring en vecka. Det kunde vara till stika
hur länge barnen ammadas, exakt vet jag inte, men ett par min-
uter var det nog.

Någon betydelse hade vi inte mer än det att man lag
in en förskola. De varade som vilken därute i förskolan,
som byggde i den öppna gräsen. Sedan publicerades som ess mer där
och gjordes ess juur. Det var väl inte så lyckligt ofta. När man
höll en pen och man fick ja tillika bevis. Så jag var inte i
ett land. Gårman jag skulle konfereras. De var en förskola
den, som var där nere på landstämman och hade förskola. Det
gjordes ett samfund, men det var ju inte så då. Det var
skulleman eller byggd här 1888 och det var byggare som hade
hand om det. In det var minnena förhållanden med det. Sedan
på byggnaderna gjordes de ju förskola. Jag har ju bara berättat en
sak och att det är en samfund, som hade bygg-Gen

ACC. N:R M. 16519: 66.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

gesäller, hade inte had till dem där, utan de gick ner på
gattigvärd där i Allgatan. Där de var fridiga fridagen, så gick
för man ner med en balsa och hälsade varandra där varje
dag. Det gjorde de hos Nilsens, de gick sedan för skolan
så ofta han hade tid och kunde komma till. Han var mycket
nygga med att hålla pent. Han hade en spinn, skurekorot
och pojkorot och en klyppel. Så var det kända som gick
känna på det. Allra gammal det på den tiden nästan överallt
i gamla hus, skäcker. Det gjorde han allt möjligt med. Han
hade artikelpent och kerubalerum och annat. Han kan till
det pent. Han gick på skolan när han kunde komma till,
men han hade alltid pent. Jag kan inte säga precis hur ofta
det var. Han skrällade i söda och säger ut på var det si-
dent här. Sader kottipulver med maldigt. Sader var även kända.
Det var mycket känd. På de stora ställen, där de stod och
kyrkade kyrkan, där använde de mycket träsk, bokskor.
På den tiden hade de ju postugnar, unga värvelbåtar och
särskilda. Jag tror summet där hade de postugnar. Där skrev

de trass med Esboed. Så sag de vira på denna asken och denna asken lades i en duk, och när de hade tillförlit och skulle lyfta, så lade de den ner där. Så slog de varmt vatten på och så gick det på till dagen efter. Sedan gick de på hjälpen det. Det skulle vara som Esboeden, det var som påter.

Socialvården var ju något, som man måste och vill ha. Ja om det var det var. Det fick man men det var mycket skönt. Då kunde de ju ett par kronor en eller två gånger i månaden eller en helhelst, skunt till att stå med. Sedan var det mycket minsmått. De kunde ju gå och handla lite mat och påkostat. Det skulle vara underkärt. Den förste pysselmanen som tillhörde Jägersvården, honom minns jag, han hade Jägersvården. Han bodde vid Bullaren, där senast har byggt en till vidvården. Därinne rätt fram lag ett gammalt hus med en liten veranda med vildvin på. Där bodde han. Sedan efter honom, som står en som hade påkostat.

ACC. N.º M. 16519:68.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Så skulle de gå där och bli underlösta. Så kunde det vara nå-
gon gång att de gav dem något, men det var ju mest. Till
julen var där ju något som hette Jullembarna. Jag minns att
jag fick ju ett par Lypor och en rock. Det var en sommarstid
någon av jag minns särskilt Embelmarna. Och så var där
diabonisterna. Så var där några stycken som gick till Kläder
och till gröt och så hade de det ryge på Akademiska före-
ningen. När ~~de~~ gick inte rätt gärna och tillde gjäp även
en de så väl behövde det, så drog de sig mycket för att
gå dit. Det spade i alla fall min mor. Det var ju att man
kunde ju underlösta.

Det är som att jag ord för gjäp de gamla gud, för
man reflekterade inte över det. Men här finns ju de som
gick omkring med borgen och gick med. De hade sina ställen
de gick på Amors, så skulle varmen för hand om en för-
äldrar, Lagen var ju sedan. Men det finns Jaktstäm. Det
var ju mest arbeten som skulle där. Kunde de göra något, så
fick de minnen på och smacker och den till att laga va-

garna med. Det var de mycket unga med, att de hellre i
arbetet. Den annars var det mest arbetare människor det
var det, som var på sorgligt med äldre människorna för i
saken, att om det var riktigt som som i de saken, kunde
skyddas, så skulle de i den för äldre människorna. Men här finns
kamben, sådana som var för arbetare som, där är som
älsken yngre i Rindögården. Det var som köper människor och
som på lura. För äldre finns det ett yngre på Lilla Vallgården,
ett övervinningshus där som de har förbättringen. Så var det
som som förbättra stiftelsen, som de kunde bli som sig själv
så gick de till gratis där. Sattighets var ju det som sig till
slutgården. Det finns som det. Det kallades som för förtigast,
och vi som kunde där var förtigast.

Om man blev långvarigt sjuk, så gick man på till förtigast
den, om man inte kunde bli som sig, och på sjuk de sjuk en det
finns inga andra personer. Det var någon skänkert att man
gick sjuk för arbetaren, men det kunde ju finns på
stora arbetare kunde de sjuk som, och det skänkert att

ACC. N.º M. 16519:70.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

ihop, om det blev mycket långvarigt. Och på förningarna, de blev både smula ihop, om det var någon som blev långvarigt sjuk så var ju gramarna mer lyöpsamma på den tiden

Men inöfnde inte varar nummerant då. Det kom inte till förre senaste Föregöraren här kom vid till 1907. Dera jag handlade de mycket, så handlade de hos en skrotshandlare, och så gick de hem det, och hade de inte pengar på kassan de efter hand. Det gick ju, men det var inte alla som gick det. Sångel var det alltid någon i kvarteret som hade den gick man för och dra för hand. Vi hade en uppsitt i flera rummen. Jag var så liten, så att jag måtte stå och pinta upp, de jag stod och drog mangan. Och vridmaskin gick man och kunde artingen hos handlaren eller hos järnhandlaren och behövs i Linnmen 10 öre. Så gick man själv till Linn med sig. För det fanns inte Linn. På den tiden köpte man nästan alltid församma, men sedan började de nummerera. Det var så lätt ändå så den 190.

De kooperativa affärerna kom till 1907 när var inte med där. Där var insatser då. Men kom var med Gudare igen i något som hette Brödringen. Byggnadsföreningen hette från början Brödringen. Den bildades 1883. Det var en förening som hette Tr. Den brann ner 1900. När det var på byggnadsföreningen, det var ju innan kooperativerna, den kom ju 1907. Det kommer jag ihåg. Där var allting mer med. Men kunde gå dit och göra något. Kooperativerna hade nog både varaktigheter och förtjänst. De kunde det ju det vore här i kooperativerna, att de gick ju inte handla något som de inte hade pengar. De måste betala kontant där, och ^{var} de hade de en kvittor, som de hade handlat hos i öretid och om de inte hade pengar med sig så att de kunde betala kontant, på skett kom upp det. Så det var ju nog många som inte ville kooperativet just på grund av penningbrist. Fördelen var ju att kooperativerna var en prisregulator på affärerna. Det anser jag. Det var det också. För det var ju många varor, som de arbetad in sig på och kunde få samma priser som lite grand på. Det var med kooperativerna

Att man tänker sig de stora varuhusen an Lagerstaten an
väl, kan man säga, försäggare till varuhusen den uppgift
ningen har jag. Men det fanns en massa små hantver,
som till och med är hand i mun. De kunde säga de
probatio och stekt till, som och allt vidut där. Det var fick
ligt gammaldags. De kunde gå in och säga ett handskrid och
gå bortt från för och beklaga för det. Och de tidigare hade de
äppel varje fredag. De hade de äppel mellan 8-10. Sen blev
vera, det fanns inte någon som fick ha äppel mellan 5-6
för då var det aftnagudet. Då stängde alla restauranger
na mellan 5-6, men sedan på kvällen det inte blev att
de öppnade igen. Det var i början på 1900-talet. 1906 kunde
de ex. ägaraffärerna öppna ibland på lördagskvällarna. Men
nu och ha äppel till skolan för på månen. Det var ju
många, som gick ut handlade om fredagen. De handlade inte
de andra dagarna, för de slutade inte fören 6-7. 1.0 m.
Historiaffärerna kunde de handla en liten flaska vin för
60-70 öre.

M. 16519:73.

ACC. NR.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Det kan nog ha förkommit att man spåglade varandra
med ordet. De var ju mycket spåglomare ^{och} på mat varand-
ra, när de verkade och så brukade de spåglom varandra.
Såklart var det med reparatiöner på husen. Fregel gick
de kapetersa spår, så hade man en god vän eller så som
spåglade en. För kapetersade spår många gånger. Det gick
hon mycket bättre. Spåglomare kom ju på påminningen, men
de hade ju inte så mycket pengar, så att de kunde behålla
Spåglomaren och på var det ju givet på vidrig, för de tro-
nar om någon i spåglom, och de var det ju - för kronor
de skulle behålla i närheten. Det låg här. Det hade ju spågl-
kator, och de tillades från början på de större arbetsplat-
terna. Sedan på till det ju allt mer och mer och där blev
lag på det. Reparationskator. Ju mer det också. Det finns ut-
gått på ett "50" & c. Det finns mest bland hand-
verksarna. Och då på var en medlem dag, så gick de inte
vara mer än 500, och de skulle de behålla var ju kronor.
De gick inte vara mer än 500, 501 gick de inte vara för

ACC. N.º M. 16519:74.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

de stöde de Lagen på något vis. Inställningen till dessa var nog lite olika, särskilt när det gällde begravningskosterna. När man kom och skulle ta upp till begravningskosterna så sade de: "Är det nu ditt igen?" osv. Men i regel så gick det, så att de betalade in.

Jag var med i Jackförningen. Jag var med i församlingen 1909. De begär att mig också, jag var inte mer än 15 år. Jag gick försektor och jag gick inte mer än en kort tid. Men de hade ju många församling, de hade ingenting. Det var ett par år där. Allting lag som. Då betalade de för att ta upp det till folkskolan och på grund man gick dit och hämta föräldrar och påskentor. Det var arbetarna sjötor och församlingen, som stöd för det. Arbetarna var i regel med i Jackförningen. Men det fanns ju församling även de till som nu. Det fanns även för församling. Men man var inte med, det fanns inte pengar något för det som gjordes.

Föringen på århundradet tog de skivorna Dagbladet

ACC. NR. M. 16519:75.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

och sedan på Köpdes där var Allers Samtyggsjournal. Så var
där en gammal tidning som hette Väst Gen. Det var en vecko-
tidning. De köpte en i Läsnummers. 10 öre kostade Väst Gen
och Allers Samtyggsjournal var väl på ungefär det samma.
Där var posten som sprang och på de tidningarna. Jag var själv
sprungit och på ett Svenska Dagbladet hade en 1/4 expedie-
tion i Villiamsgatan i det lilla huset där de hade ambulans-
stationen för. Och så som tidningarna med laget, så dessa
posterna, som gick och delade ut tidningarna till prenumeran-
terna, de hade en skuggkåpa, så de kunde gå till tidningarna
och på köpde de genom skuggkåpan och på upp en kungs-
gatan och på ett Krafts krog. De på mig inte Krafts krog ut som
om. Där var en plåstering med ett järnstaket runt en och
starkt upp med tegelplåsten, där var på ett järnstaket
runt om. Veckotidningarna kunde man säga så på som på
och på. På den tiden var där en på Södergatan som hette
Sjö, som hade Allers Samtyggsjournal och på för det. Och
han hade på den som gick ut till den som köpte den varje

ACC. NR. M. 16519:76.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

recker eller en där var några premurerade. Sen del var
en mycket liten. De kyrkor och kyrkobyggnader i staden var
de fem. Så gammal som kyrkan i Sankta Maria, som nu
mera är merlagd för att många så många. Den som utgår
middagen vid 2-3-tiden, och som hade äldre fruntimmer,
som gick och delade ut bidragen. Han hade ett stort hus
där på hörnan mitt emot Sankta Maria. Jag kommer ihåg att
de kyrkor och bidragen. De hade de små kyrkorna, utan
där var en som stod och drog på ett stort svängligt del
minns jag. De stod på kyrkan och drog på ett stort del
gjorde där som ingången till kyrkan eller där som kyrkan är
nu. Där var en port och på kyrkan han gick på kyrkan
Han haldenar kyrkan den yngre, han var ett hus eller så
gömding med kyrkans kyrkor. Det var en stor kyrkan i Sankta
mar kyrkan. Han hade på kyrkan i Sankta Maria. Där var
en student, som hade varit och gick på kyrkan och han
gick och kyrkans kyrkor och gick på kyrkan till kyrkans kyrkor
handel, så att kyrkan gick i kyrkan. De stod del i kyrkan.

att en fullt vuxen fick gå i en nycker student. Han var på den humanistiska skolan hos oss hade vi inte mer än ett parbrett att sälja på. Vi kunde inte sälja något annat. Det fanns ingen möjlighet i världen. Men vi hade ju ingen rösthalt på den tiden, inte mer i heller. I de tidigare åren var det väl inte så mycket prat om politik, men när jag var 14-15 år så hade jag en helt annan bild på det. Då hade man inte mer än en enda bild på det och det var att man skulle komma på vägning. Så länge jag kan minnas har jag varit med i demonstrationer. Sen gick jag med till demonstrationerna med andra. Sen sedan så har jag varit med. Jag gick ju på det, att folk hade en stor inställning till demonstrationerna. De tyckte att det var något väldigt bra myndigheter och prästerskap och så vidare. De var fullständiga motståndare till det. De varnade dem att de skulle vara ner allting. De var pessimistiska. De var avogt stände. Fångarna och de stod och stråttade till dem, när de demonstrerade. Sen innan arbetarklassen fanns det de, som kanske hade en stor inställning,

ACC. NR. M. 16519:78.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

han, om de hade lite mer, Lyckhe att det var väldigt jag
kan inte säga direkt, att det finns flera motståndare mellan
galle som påstade på olika punkter. Men det är klart att det finns.
Det finns ju även olika ställningar inom arbetspartiet. De
hade ju en till yttlighet gäende vänder. De hade ju en annan
syn, de ville ju ha det på ett annat vis. Socialdemokraterna
har ju alltid varit diskuterat sig fram, de har aldrig varit vilt.
Men de hade ju nog andra former i sitt program, var finns
ju ungdomsaktiviteter, sedan finns det något som de kallar för
"ungdomar". Det var efter Hilde Berggren, de var till yttlighet
det gäende i allting. Det var väl omkring 1906-07 som de bör-
jade dyka upp. Man kan nog säga att det finns väldigt int-
fästning mellan äldre och yngre. Det gällde många gånger job-
förningen. Det var många som Lyckhe, att de behövde inte gå
med där, för de Lyckhe de kunde på det enda. Men då hade
de bara en job och det var till att avsluta sig, för att kunna
på det något på när drögligt. Men det var ju nog på omkring
1905-06-07-08 att de yngre gick in i Landingsorden och

ACC. NR. M. 16519:79.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Kom in på den vägen. Sedan när de blev äldre och kom ut i
förvärvslivet på gubbens sökte de äldre till dem: "Vad skulle du
gå med i föreningen." Och i regel blev det ja på. Skall vi
läsa om de fruktynliga, så kommer vi in på ett helt annat ämne.
För de var ju både av alla ånder. De avog sig vara ledare.
Så verkade det i alla fall, för mig verkade det så. "Allt vad
de gjorde var rätt, allt vad du gör är orätt." De anstöt sig på
till främlingsarbetarna. Det fanns ju sådana som man hade
var länge även bland arbetarna. Men i det stora hela så
anstöt de sig. Det fanns kanske någon som gick och kallade
på "Lundel" och som var hos en arbetsgivare som också var an-
stuten och som sade: "Vi kan kallas på pöten." Det var där
de hade sina möten. Här fanns ju många. Jag minns när
Fråningsarmen började. De tyckte en liten bit yngre i Lund-
gatan, där han hade gubbsammansömen på Gubbensgården,
Fjögren. Där hade de ett litet rum och där hade de sina mö-
ten. Där var en följeförman, en följeförman, som längade
i arbetet och påtjänstare. Men det fanns inte på den tiden.

lämbar sig ungdomsrenässansen. Se är yngre. Felicia Gunnarson,
men vi hade inte Johans villna. Det har jag aldrig hört
talas om som barn. Det var bara men sade att de var lastare

Det fälls många män på i Sjöbods Års. En som hade
särskilt mycket var Karlens Sångsten. Hans minnes jag
särskilt, en mycket frägnande person. Han var en gammal
många pengar till grov i sin utlandet, men han var en
skulduggare, pallare, och hade till mycket. Jag minns att
man har alltid skickat till ett par timmar bara för att gå
tota på honom. Saken var fullproppad, så man fick kuggat på.
Han var särskilt mycket känd på i militären och advokater.
Ordagrant sade han det på ett pannastrade: "Svobater och
soldater är på hans komrater." Det glöms jag aldrig. Sen
han var en mycket fin man. Den politiska prop-
gandan förhöll med på pannastraden. Affischer Gunnar,
men de var en inte så stora som nu. Fingerna var för små och
många gånger hade de kanske skrivit för att på tryck en affisch.
Det Gunnar en ett tryckeri tag i Malmö, framtiden hade det,

men hos ledningen arbetet var det ju klart att ja givet
då, för den tryckts i Tegenhamns en gång i tiden. Så det
var huvudsaken vid politiska möten. Så hade de ju vid
fridningsdemonstrationen en politiskt tal. Det var ju liksom
som nu. En gick aldrig på politiska möten. Sen hade politik
nu där hemma. Det var klart förut med obetyg att vilken
arbetsspråket och de mer värdelade för då var många som
hade mycket klart att försöka, särskilt efter Nordbristen 1909
Då var det många som emigrerade, för de blev ju upp för
svarta halsen. Det var arbetslösa som hade upp det. De gick
inte arbeta någonstans. Det var sedan, som till med i led-
ningen för församlingen s.s.o. Och även vad det gällde
föreningarna, så orökte de dem, bara för att de gick i fört-
föreningen. 1907 minns jag att de hade stora oröningar och
i Råbylöv byggde vid Transtamstad. Hemma hade vi inte ut-
gen politik, som ordets förut, utan vi tillhörde det låga
skillet och vi måste hålla oss till dem, som gick fram för
att vi skulle få det lite bättre. En som har gynn mycket för

ACC. N. R. M. 16519: 82.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

de fattiga här i Sverige är han Hedén. Så var det ju Palm
och Brundsten och Branding. Det var ju dem som var föregång-
arna. Det var ju de som gjorde vår skola. Men här var ju de
här i Lund och i Bengt Lijfers var ju mycket för arbetar-
rörelsen och här var ju många andra. En på sin egen, som
Linas Gervall, professor, var med Wiggfors som då, som
Liljhörs den där helgen, D.V.G., som de sade, De yngre
gubbarna. Jag har varit och hört på många politiska mö-
ten.

Inställningen till kungadömet var väl kungadömet som skickat
ibland. Där var väl många som egentligen inte tänkte på det
för de tänkte mest på brottarna. De var ju inte politiska
på det viset. De hade ett kungadömet de hade ju rösten.
Det var något gammalt, som följde med de här kyrkorna, som
de hade i ledningarna. Det förekom nästan överallt. Vi har
aldrig haft något försäls. Det var väl för att de hade varit
att skapa sig tankar, och så tyckte de att de fick ha något
där, så blev det så.

"Vi har bara tillit till släktskapen, aldrig något annat.
Vi har aldrig reflekterat på något annat. Vi gick samverk-
sen in i efter kyrkan. Sjagen gick ut jag att min mor
gick dit. Det kunde vara en föredag på sällskapskvällen.
Det kunde bli då mellan fem och sex. Sen det var nog inte
offra. Vi ser jag gick aldrig dit, vad skulle vi då? Sjagen var
sällning med andra var jag aldrig med. Vi har aldrig haft
någon diskussion angående påbud. De som inte var kyrklydiga
tyckte inte om dem, som gick där och kallade på kunnat för de
var inte de människorna, som de gav sig ut för att vara. Det
var bara offentligt att de verkade, men jag tror inte att
det fanns någon godhet. Sen det fanns ju de som var det
förstas. Sen jag tror inte, att de var på glada för att ge
bort en kyrka. Det var de som verkligen inte. Det var
bara om de kunde få ut arbete. De brukade säga på det ar-
bet: "Ja, den han är Lasse, det är det värsta man kan han-
na till." Vi har jag i alla fall sett det och uppfattat det.
Sen sig dem inte med på tillika ögon. De tyckte, att de var

ACC. NR. M. 16519:84.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

lite mer. Huvudsakligt Gudsken inte hos oss. Det lästes inte något
ur Bibeln. Vi läste varken fördobben eller aftonbän. Vi öpp-
fordran var inte alls religiöst frugad.

När Guds Gudsken kom till vid konfirmationen. För en
tiden ju konfirmerade alla. Det var inte på sätt för en annan
att skaffa kläder då. Men jag minns att jag gick på en out-
ra, en privat kostym och en vid skypa och en vid skypa. Men
handböcker gick jag inte. Borgerlig konfirmation var det inte det
om då. För det kan till ju pvara är. Det fanns ju nog alla
arbetar och skolebarn och prästerna. Gåtar kyrkan var det
nog inte på mycket tal om. Men på kunde det fanns präster,
men det blev tal om, och som var belostalt högerbetruade.
Det var ju de flöde. Det kunde prästen var inte på prästors
många gånger. Det tror jag nog inte han var. Jag vet i alla
fall att det var en präst här, men mer aldrig. Gudsken var
han in och hade till henne, att han skulle ge barnen en hel
nyttfordran, och på var han gåtar en fästningstare. Det var ut-
get. Men min mer aldrig kunde glömma. Anvart på tror jag

inte, att det var så mycket snart en del kyrkliga och religiösa
år. När Gieb stöts sitt eget. Jag har inget minne av att det
har varit några diskussioner om det, i varje fall inte i mitt
hem.

När man togade skolan, fick man bara böcker i skolan.
För det var inte frid till att göra ingenting. Då tackade man
väl lite, men man hade ju deligt Gns. Lära om tvärlin
kunde man knappt, för det var ju bara en fotogenlampa.
Det var nog av att man kunde bara sina saker. Man tackade de
där vrbige bröderna, Robinson Truss och Axel Toms syster.
De var ju allomna då. I min lärardem var de de förmanade
lärarna. Men hann förmerligen inte med att läsa. Annars
hade den ingenting om att ar tack. Varade det för länge så
skäkte han Lungen bara och sedan kunde man inte läsa. Så
var det slut med det. Då var det ingen tanke om studier
efter folkskolan, för det var bara att komma ut i föräres-
livet och gå till att hjälpa till med. Det fanns säkert de

ACC. N:R M. 16519:86.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

han var begärande men som aldrig kunde komma fram. Han
oddel förbehåller sig att de fortsatte allt lian. De kunde de ha nå-
gon som kunde hjälpa dem, en som gav dem lite för svar
så gick det ju inte. När jag var ju inte resurser för en ful-
lig att gå och låna någon, för de kunde inte gå någon
börgermannen. Det var ju mycket priset att få låna 100 kronor.
Det var ju en stor summa. Men det är klart att man undrade
ihland, hur den kunde ligga och sludra så länge i skuld.
Men det var ju många skuld studenter som var mycket fel-
liga. Det kunde man ju se. Men så jag var ju i skuldboken
och. De som kunde ju 100 kronor i minsten hemifrån, de
ansågs ju för frimagna. Det jag var ju nästan inga som hade
100 kronor, när de arbetade. Det räckte mycket till bröd och
så. Det var man nog rätt på. När jag var i skuldboken de
skuld studenter. När var adliga såsom de 1907. En av
Facklan, Berg var skuld, han var hade ingenting med skulden
jag. Jag var aldrig mycket någon avsevärt med skuldboken.
De som inte kunde ha någon annan de blev väl någon

serds behållaren eller någon sorts kontorist eller något sådant där. Det svarer jag, att det blev de, de som inte kom längre. De som tog någon examen blev ju allt möjligt. Det finns ju de som kunde bli professorer också. Sen såsom har de ju alltid ansatt sig att vara ju. Sen så var det ju många som blev advokat, som de sade. Det är det samma som juriststud. nu. De blev också administrivt kontoriststämmer, liksom de. Sen påsen-
terna ansvarig de ju alltid att det var den lathack exanten att
Laga på den tiden. Jag har ju varit på den uttryck som att.
"Ja, han studerade. Han kunde inte bli någon annan annat än
"proct." Så jag de det. Han skulle studera, men han blev proct."
Sensliga blev ju skollärare.

Sen påverkad oss inte i jag en yrkesval. Det var
nu även kunde sig fast i utgående. Så emellertid var det. Jag
kände ju förhållande Det var ju att min mor som gick hos
den mästaren och ingått dem att träffa och stå. Så blev
de som en jag, när så kom jag dit. Så blev det bra med det.
Sen när jag blev 16 år, så gjorde det inte mig när så blev

hade jag med det. Annars så behådde inte mer en andra ynkens
No gick igen vad vi ville. Jag har en bra kvar nu på skolan
dessa präparat och så en del nägon som blev utavare. Jag
hade kommit då när jag arbetade. Sen jag gick till skolan för
mig. Jag hade två kronor i veckan, när jag började då i
Lundskolan. Jag fick själv femtio öre och så gick mer de 150 kr.
Sen så gick han in i skolan mig och så. Jag kunde ju inte gå
på det. Sedan när man gick fyra kronor i veckan så gick han
de två. Så gick det till. Jag har alltid behåll hemma det
gick inte för något annat vis. Ingen av oss var med i någon
studieredel. Jag har gått i någon studieredel i början när de
började. Sen det var på 20-talet. Det var i samband med
och så sent då. Den som började med det var väl han Olsson
Lektor Olsson. Den första studieredeln började vist hos Lektor
Larson. Det var tillgripes igen. Det var en skoleman som hette N.
Lundström som var med i det. Det första de behådde börja med
var alltid samband med skolan och så. Tank de till språk och
kommunikation. Det var genom samförståndsgrupp, det var de

M. 16519:89.

ACC. N.º

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Sam ordnade som det. Det är de som har lagt upp alla dessa
så hade de ju de här spelningarna på kallels där på prästens
Lövåsa. Den som skall med i det var ganska folkstallare
Lundvall.

Där jag är född, det hette Julehusen. Det var inte på andra
Sedan var där det som jag mellan järnvägen och Julehusen,
där lag Klackhusen. Det var Elvans församling. Det kallades
inte Lund då, utan det var en församling för sig. Sedan var det
Sankt Vänskärskören och på en där Ståden eller Nya Stån, som
de sade. Det är två nora, Bekultsgatan och Norragatan, Kungsgatan
och Fremme-gatan, Prästgårds-gatan. Det kallade de för Ståden. Det
hette också Nya Stån. Det byggde till byggt omkring 1875. Sedan
är det det Österbüll, Söderbüll, Norrbüll och Västerbüll. Här
och vid Sandbäcksvärd är Österbüll. Västerbüll är på andra, på en
den från Björred och Gölö. Norrbüll är byggd vid Allhelgona-
kyrkan. Söderbüll är två vid ängsvärd. Här är på andra där lag
en slaga, den är piven om, där var en bra där inte vid Söderbüll,

och den lilla väggmålningen. Det var den s. k. väggmålningen
saken. Det var som man såg den försteullen här av handerna,
så de skulle vara in. Han lag ariskt inte mer än fem öre där
nå, men de gick förstås 25 öre härinne vidullen. Så lilla
det. Österväggmålningen. Det var bara en landsväg där med en
gröp. Det kallades för tobaksgröp. Varför vet jag inte, men den
gick rätt öppet till Wierholms ängar. När är det ju rivet flödet där-
över, men annars så lag där ett stort. Jag tror att det var byggd
1875. Det kallade Wierholm och han kallade Thorsanderne
bebudnen var i stället och det så på kullen är det för stö-
get, Storsbergsten och nu till Fellersundsgatan. Där gick ju
alltid gånk och spårerade. Det var den mest centrala platsen.
När nere var det ju gammal byggnads, det var ju såvårens, som
en väggmålning. Där finns inte något väggmålning. Ja, där finns
en halvånger på något ställe och så i Brunnsgatan finns det
väggmålning. Annars var det väggmålning. I lilla väggmålning
finns ett väggmålning, det ligger där ännu. Och på var där
andra gamla källorna, sådana där med väggmålning, såvårens, lilla

sländiga, utan några bekvämligheter. Där jag är född lag en
Landsrad inte vid då, från den nya staden av byggt, yrkesbe-
sav, Där lag en del hus, de lag nere och de kullarna för fäst-
mannen. Där bodde pålarna från en källan. Det var nära
Sill Lomma. Sedan utgår jag en massa småhus, som de kulle
seem i på den tiden. Där bodde alla folk. Där bodde rikligt gam-
la ungdomar. Där var fäst och fäst. Det var två bröder från
Sill. Sedan vid 1900 började de bygga rätt mycket vid
Slemmestorget, de kunden kan till de. Där bodde många av den
de att se på påse byggherren. Där byggde jag rätt många stora
hus. Sedan var där ja många som byggde hus. Professionsstaden
var bara åter då, så lag där ett tegelbruk nygare. Där lag alltså
gården. Där bodde stälarna. Sedan längre bort lag allhelgare
gården, där vid grändstaden och där. Det var åter alltså. Det
regalen Jannos till, men den ständigt priset där från de två
inställningarna är byggda om. Jag tycker inte att det var nå-
gon spänning mellan folk i de olika stadsdelarna. Det
kunde väl vara det att skulle byggarna de kulle inte det.

frågorna s. s. v. Vi på vår sida skall försöka på gott och bont
de. Vi vill rätt många frågor där. Där nere i Nygatan bodde
många judar. Det var på att säga ett gott. Nu tillade mig
så mycket på dem, för de kunde sig i alla saker. Men där
var ju de som man hade lite skry med. Där var en som de
kallade för "judentas stensönd". Han hade en dragörra. Kunde
de lilla på något spektakel med honom, så gjorde de det. Men
det var ju inte något stort, för man var ju fränt och så.

Jag tror inte att vi hade på stor tur för sådana sambands-
grupper. Vi kunde inget utslag av studenter. Det är klart, att
det då som nu kunde uppkomma förvecklingar. Nu jag kan inte
minnas något säkert. Det var nog samma med konstverken.
Kontroverser skulle man ha "konstverken", för att de hade ansvarshavare.
Så var utställningen då. Det var vad man kan säga ett man-
schallpraktiskt, för de hade fått ett intressant ord de skulle
ha. Så det var konstverken, som fick sitta emellan där. Det
gjordes naturligtvis en del utställningar, som hade kommit till det
och som var någon kurs. Men som ju konst, som de kunde ha

hos några privata. Bröderna Bratz var ju till Nya Carlsborg och led både värd och till. Bröder och Sauterbekare ha de man inte så ofta kunde på. I september månad kom han en stormarknad, som hette Stormarknaden. Då kom alla in till Gamla Landet. Då var han till och med. Då kunde allt det skedde över isband, så att de kom ihop sig. Det var ju inte så konstigt. För allting var gull. Spriden var ju. Han tillade mer till grund för dem i allmänhet, men det var inte så enkelt. Bröderna kunde det var på och på med. Det säger sig självt. Men bland varorna fanns det några kottar. Det fanns ju de som inte var påhållna och rullingen var gull. Det var de som kunde vara bra brödar. De rika höll sig för sig själva. Dem såg man inte. Som de ut någon gång, så äkte de dricka. Till de rika påhållades exponen, eller handarbete, som hade kunnat äga sig och sedan fanns det bland de intellektuella var en del professorer och lärare.

Det fanns bara Bratz till de som var park. Så fanns det inte vid monumentet några till park. Det hade de utflykt utland.

ACC. N:R M. 16519:94.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Stadsparcken och i de Gårdag Juren 1911 De förade på den efter en
Årtalningen. Sedan Jams var på Helgumabacken och Sundagård
men det var ju många dubbla parker. Seltets park kom till 1895.
Det var det stället, som vi gick på. I Sundagård var de som gick
och promenerade den stora gangen rätt fram och på när till Jams
Jams. Det kunde vara Jams, Jams professorer. Det kunde vara Hens
original bland dem. Det var en skolegande skoleman, professor Edvin
Lerg och professor Bruch, 4 ex. Professor Viking gick den aldrig
för han hade sitt all gån. Han var en sådan där enkel minnister.
Det är ju många avbildade som hvar som så gick hvar som spörelt och
mycket i sundagård och skoleman. Det finkom inte all arbeten
Jamsen gick och sprekande där så. Men det är skad, att de gick
igenom den. Det Jams inga järnbita mistesplakter de ju myg
och äldre. Var det så all arbeterna krossades och reseruckade så
var det nog inom Seltets park. De hade ju 1. 8. Sarsjester på ma-
dagarna.

Den kulturen är, lag "Pensjonen." Det gick väl det namnet
för all han som byggde det huset på de borden. De gick till

didt stæn och sådant där, evigt vad jag hört sedan fems ju "Ett
 som uppe i huset Petri Lynggatan. Det var ett gläds- och så
 sommers. Sedan försvann den till västan alltid namn efter den
 som präde om ett hus. Det var "Per Agnes hus" och "Pasnus-
 som hus". Så var det sådana som var hos Lynggatan. De gick och
 de "Bengt-Anders". Det var en kvinna, som skulle Bengt-
 och vi hade som en dräng som hette Anders. I Prenegeatan var
 ett hus, som sedan Bengt-Anders kom till, kallades för "Hornborg"
 Huset var jag inte.

M. 16519.

Ifylles av uppgiftslämnaren

Berättarens namn: Oscar Reinhold Pettersson
" födelseår: 1893
" födelseort: Lund
" yrke: Trädgårdsmästare

Makes/makas namn: Valborg Krankvist
" födelseår: 1897
" uppväxtort: Böringe (Lundens församling)
" yrke: Tru

Faders namn: Johan Kristian Pettersson
" födelseår: 1856
" uppväxtort: Lund
" yrke i staden: Timmerman
" yrke före ev. inflyttning till staden: _____

Moders namn: Kerstin Andersson
" födelseår: 1854
" uppväxtort: Lilla Harrie (ev. Hara)
" yrke i staden: Husvärdshjälps
" yrke före ev. inflyttning till staden: _____

Farföräldrars yrke: Gäddförelämnare
Morföräldrars yrke: Lantarbetare
Antal syskon: 8

ACC. N:R M. 16520:1.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: *Dalalands* Upptecknare: *Anders Larsson, Högskolan*
Härad: *Valbo* Berättare: "*"*
Socken: *Rännelanda* Berättarens yrke: *lantbr.*
Uppteckningsår: *1965* Född år *1890* i *Rännelanda*

Kaffekoking i pumpa av härdat glas.

Lm F 129

ACC. NR M. 16520: 1.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Kaffeberäkning i pumpa av oårndat glas.
Kor i orten har utordigen albrig förkommit kaffe-
beräkning i pumpa av glas. En grannar här i socknen för
en gång en dygd i gäva av en släkting från Brälås
gladbruk i Västergötland, men han använde den inte.

Kaffebittel: för beräkning med ruggen utan beräkning.

Kaffepötte: med faste ben för beräkning över öppen eld.

Kaffepanna: sällan använt ord = bittel

Kaffesanna: för servering av kaffe på bordet

Kaffesare: för spis med beräkning

Kaffesanna: det man sanna kaffet i

Kaffestall: icke använt ord här.

10/11-65